

GENÇ SANATÇILAR İÇİN YARIŞMA

HAYDİ 12. FESTİVAL'E!

İLERİCİ YURTSEVER GENÇLİK

yıl 3
23.8.1978
500 kr.

62

ulusal bağımsızlık için ileri

ANTİ-EMPERYALİST, ANTİ-FAŞİST MÜCADELEDE GÜCLERİMİZİ BİRLEŞTİRELİM.

onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi

HARUN KARADENİZ

VE İLERİCİ GENÇLİK HAREKETİ

15 Ağustos 1978, ulusal bağımsızlık ve demokrasi savaşımında önce kolunu, sonra canını veren Harun Karadeniz'in 3. ölüm yıldönümüdür. 1942 yılında Giresun'un Alucra kazasının Armutlu köyünde dünyaya gelen Harun, ilkokulu ve ortaokulu Giresun'un Bulancak kazasında tamamladı. Lise öğrenimini Samsun'un 19 Mayıs Lise'sinde gördü. 1962-63 öğrenim döneminde İTÜ İnşaat Fakültesi'ne yazıldı.

Harun Karadeniz'in ilerici bir öz kazanması, sosyalist görüşlerle tanışması üniversite sıralarında oldu. 1964-65 öğrenim yılında İTÜ İnşaat Fakültesi Talebe Cemiyeti'ne başkan seçildi. Daha sonra İTÜ Talebe Birliği Başkanlığı görevinde bulundu.

1965 sonrası gençlik hareketinin önemli simalarından olan Harun Karadeniz 1964'den 1970'e birçok gençlik eyleminde yeraldı. Bu eylemler içerisinde en önemlileri 1968 Kasım'ında İstanbul'dan Ankara'ya **«Özel Okullar Devletleştirilmelidir» yürüyüşü. 1968 Nisan'ında «Barış için Arı Şenliği» 1969'un 14 - 19 Mayıs günlerinde «NATO'ya Hayır Haftası», 1968 Derby işgalinde gençliğin işçi sınıfı ile dayanışması, 1968 6. Filo olayları, 1968 24 - 30 Aralık «Montaj Sanayine Ortak Pazar'a Hayır Haftası», İzmit - İstanbul Montaj Sanayine Hayır Yürüyüşü, Gerze Tütün Mitingi, 1969 16 Şubat Kanlı Pazar'dır.**

12 Mart sıkıyönetim döneminde tutuklananların başında gelen Harun amansız hastalığına kötü hapishane koşullarında yakalanmıştır. Tedavi için yurt dışına çıkması gerekirken, çıkışı uzun süre engellenmiştir. İzin verildiği zaman ise hastalık ilerlemiş, tedavi olanaklarını ortadan kaldırmıştır. Egemen burjuvazi göz göre göre, bilinçli olarak Harun Karadeniz'i ölüme sürüklemiştir. Yakalandığı amansız hastalıktan kurtulamayan Harun Karadeniz, 15 Ağustos 1975 tarihinde aramızdan ayrıldı.

Harun Karadeniz işçi sınıfına inanmıştı. İşçi sınıfı üzerine bir yazısında şöyle diyordu Harun; **«Çağımızda toplumu bulunduğu üretim biçiminden yeni üretım biçimine geçirecek olan güç işçi sınıfıdır. Gençlik eylemleri, bu sınıfın eylemleriyle bütünleştiği ölçüde doğru ve faydalıdır. Yoksa gençlik eylemleri kendi başına olumlu sonuçlara ulaşamaz.»**

Neydi Harun'u isçi sınıfına böylesine yaklaştıran nedenler? Neydi Harun Karadeniz gibi diğer gençleri de işçi sınıfı ile canlı bağlar kurmaya yönelten nedenler?

HARUN'U İŞÇİ SINIFINA YAKINLAŞTIRAN BAĞLAR

1961 Anayasasının getirdiği nispi özgürlük ortamı tüm toplumsal kesimler gibi gencliğin ilerici örgütlenmesine de yeni olanaklar getirdi. Akademik-demokratik sorunlar tartışılmaya başlandı. Gençlik eğitim sisteminin yeni baştan gözden geçirilmesini, toplumsal gelişime uygun bir yapıya kavuşturulmasını istiyordu. Bu dönemde henüz gençliğin siyasal yönelimleri belirginleşmemişti.

«1960'ların ortaları öğrenci hareketinde gerçek bir ilerici değişime tanık oldu. Öğrenciler demokratik üniversite isteklerinin kazanılmasının ancak emperyalizmin yenilmesiyle elde edilebileceğini tartısmaya başladılar. Bu farkına varış sadece öğrencilerin Türkiye halkı ve emperyalistlerin çıkarları arasındaki çelişkilerin bilincinde olmalarının sonucu değil, aynı zamanda uluslararası işçi sınıfı hareketinin güçlenmesinin direkt bir ürünü olan dünya çapındaki bilinçlenmenin sonucu idi. Sosyalist ülkelerin başarıları ve emperyalizme karşı ezilen halkların gittikçe büyüyen savaşımları, özellikle Vietnam'daki kavga yeni toplumsal bilinç yarattı. Sosyalist düşünceler ilerici öğrenciler arasında artan destek bulmaya başladı.»

Bu gelişime parelel olarak gençlik, işçi sınıfı ile organik bağlar kuruyordu. Gençlik işçi sınıfı ile yakın bağlarını 1963 Kavel grevinde, 200 binlik Saraçhane Mitinginde somutluyordu. Gençlik, grevlerde, direnişierde, fabrika işgallerinde giderek artan bir oranda yeralıyordu.

Gençlik işçi sınıfı ile canlı bağlar kurarken diğer emekçi kesimlerle ilişkilerini de geliştiriyordu. Emekçi köylülerin toprak işgallerini, tütün mitinglerini destekliyor, fiilen katılıyordu.

Anti-emperyalist devrim sürecinin yeni boyutlar alması gençliği işçi sınıfına yakınlaştırıyordu. Gençliği işçi sınıfına yakınlaştıran ikinci bir neden, FKF'nin kurulması ve o dönemdeki sosyalist parti TİP'in siyasal hattına uygun bir politika izlemesidir. Üçüncü bir neden, bilimsel sosyalizmin klasiklerinin az da olsa dilimize çevrilmeye başlanması ile bilimsel sosyalizmin gençlik arasında yankı bulmasıdır.

Bu üç nokta birbirinin içine geçmiş, işçi sınıfı ile gençliğin yakınlaşmasını sağlayan köprü görevi görmüştür. İşçi sınıfı ile kurulan bu bağlar geliştikçe gençlik hareketi ivme kazanmış kitleselleşmiş anti-emperyalist niteliği güçlenmiş ve gelişmiştir. Bu gelişim 67'lere kadar uzanır.

İŞÇİ SINIFI İLE KURULAN CANLI BAĞLAR NEDEN DEVAM ETMEDİ?

Burjuvazinin en çok korktuğu şey, değişik toplumsal kesimlerin işçi sınıfı ile bağ kurmasıdır. Hele bu toplumsal kesim gençlik olursa burjuvazinin korkusu daha bir artmaktadır. Bu sürecin önüne geçebilmek, geçemediği yerde amacından saptırmak için her yola başvurmaktadır. Burjuvazinin bu tavrı hemen her yerde olduğu gibi ülkemizde de aynı yönde işlemiştir.

Türkiye egemen burjuvazisi gençliğin işçi sınıfına yakınlaşmasının önüne geçebilmek için baskı ve terörü yoğunlaştırmış, gelişen ilerici gençlik hareketinin karşısında faşist komandoları örgütlemiş, besleyip büyütmüştür. Faşist komando kampları kurdurtmuştur. Gençliğin karşısına çeşitli yayın organlarını çıkarmıştır. Bu yayın organlarını işçi sınıfı hareketine ve onun sosyalist partisi TİP'e alternatif olarak benimsetmek istemiştir. Gençlik hareketinin ilerici özünü amacından saptıracak, yozlaştıracak karşı-propogandaya hız vermiştir. Bilimsel sosyalizme ters, bilimsel sosyalizmi revize eden kitapları piyasaya sürmüştür. Gençlik bilimsel sosyalizmi, bilimsel sosyalizme yabancı sapkınlardan öğrenme gibi bir konuma itilmiştir.

TİP'in sağ bir politika izlemesi egemen burjuvazinin işini kolaylaştırmıştır. TİP'in oportünist pasifist politikası likidatörlere, bozguncuların uygun çalışma ortamı yaratmıştır. FKF'nin etkinliğini kısıtlamış daha bir militan konuma geçmesini, örgütlülük düzeyinin yükselmesini engellemiştir.

«Gençlik, üretim süreci dışında, yüksek öğrenim yapmak üzere bir araya gelmiş, toplu yaşayan ve bu yüzden benzer alışkanlıkları bulunan, toplu hareket edebilen genç insanların oluşturduğu bir bütündür» (EMEK, c. 1, s. 3, s. 8, 1969) **«Gençliğin eylem tarzı da küçük burjuvazinin eylem tarzıdır küçük burjuva davranışlarının sorumsuzluğu, kaypaklığı, dönekliği, başıbozukluğu ve terörizme yatkınlığını gençlik eylemlerinde de görürüz»** (a.g.y.) sözlerinden anlaşılabileceği gibi gençlik sadece yüksek öğrenim gençliği ile sınırlanıp, küçük burjuva olarak damgalanıp dıştalanmak istenmistir.

TİP'e egemen olan bu oportünist tavır gençliği egemen burjuvazinin etkilerine karşı korumasız bir durumda bırakmış isçi sınıfı hareketinin saflarından kovulan likidatörlerin ve bozguncuların ekmeğine yağ sürmüştür.

LİKİDATÖRLER VE BOZGUNCULAR GENÇLİĞİ NASIL ETKİLEDİ?

Likidatörlerin - bozguncuların çevresinde kümelendikleri dergiler de gençliği yanlarına çekebilmek için ellerinden geleni yaptılar. Örneğin Aydınlık Sosyalist Dergi'nin (ASD) 12. sayısında şu görüşlere yer verilmektedir: **«Öğrenciler, milli demokratik devrim mücadelemizin bugün en sağlam gücü olarak, mücadeleye girdiler. 27 Mayıs anayasasının demokratik hükümlerini, emperyalizm ve işbirlikçilerinin, saldırısından koruma mücadelesine».** ASD, c. 1, s. 12)

Aydınlık Sosyalist Dergi'de gençliği işçi sınıfına karşı çıkarmak yolunda yürüyenler Türk Solu ve İşçi - Köylü gazetesi'nde de aynı türküyü bir ağızdan söylemişlerdir.

«Öğrenci hareketi bağımsız bir güç, toplumu ileri yönde etkileyen tarihin tekerleğinin devrimci yöndeki hareketini hızlandıran bir etken olarak ortadadır. Bugün kendisi ile milli sınıf ve tabakalar arasına çekilmek istenen engelleri aşma gücüne sahip olduğunu göstermiştir.» (Türk Solu, s. 83, s. 6)

Ve daha nice bilimsel sosyalizme ters görüşler üretilmiştir. Gençlik bombanın, dinamitin fitili, tüm toplum kesimlerini ve işçi sınıfını harekete geçiren, uyandıran kıvılcım olarak değerlendirilmiştir. **«Ülkemizde üniversite gençliğinin tutuşturduğu ateş, giderek işçi ve köylü kitlelerini de sarmıştır»** denmiştir. (THKP-C, davalar, belgeler, 1965-71 Türkiye'de devrimci mücadele ve Dev-Genç, s. 355)

Bu tür görüşlerin yaygınlaşmasında 1968'ler de kapitalist ülkelerde doruğuna ulaşan anarşist, troçkist, maoist vb. sapık akımların payı vardır. Bu dönemde özellikle üniversite gençliğini hedef alan teoriler geliştirilmiştir. Markusler, Derray'lar kalemlerini bu yönde çiziştirmişlerdir. Gençliğin **«toplumsal bir sınıf»**, hem de **«işçi sınıfını harekete geçirecek en ilerici sınıf»** olduğunu yumurtlayan görüşlerle gençlik kuşatılmak istenmiştir. Yeni Makuninler: Kızıl Duçkeler, Bendit'ler, Tarık Ali'ler türemiştir.

Fransa, İngiltere, Japonya gibi ileri kapitalist ülkelerde ciddi boyutlar alan anarşist hareketlerin savundukları ters görüşler belirli ölçülerde ülkemizde de etkisini göstermiştir. Bu olumsuz etkilere örnek olarak, **«gençliği işçi sınıfının yerine koyma», «Şiddeti mutlaklaştırma», «kendiliğinden-ci eğilimleri yüceltme», «Üniversiteleri devrimin kaleleri yapma», «Kurtarılmış bölgeler»** sayılabilir.

LİKİDATÖRLERİN BOZGUNCULARIN TUZAKLARINA DÜŞMEMEK İÇİN NE YAPILMALIYDI?

«Genç kuşak» diyordu Lenin: **«Marksçılığa düşman eğilimleri ve Marksçılığın oportünistlere karşı verdiği mücadelenin tarihini iyi bilmelidir.»**

Lenin'in öğüdü Harun Karadeniz'in 3. ölüm yıldönümünde yakın geçmişten çıkarabileceğimiz en büyük derslerden birisidir. Bu bozguncuların, likidatörlerin gençliğin politik deneyimsizliğini, heyecanını, sömürme yönündeki çabalarına karşı uyanık olma çagrısıdır. Ancak tek başına uyanıklık yeterli değildir. Devrimci atılganlık ve uyanıklığımızı işçi sınıfının savaş yolunda harekete geçirmeliyiz. Çünkü işçi sınıfı hareketi ile sağlam bağlar kurmak bozguncuların, likidatörlerin tuzaklarına karşı tek güvencedir. Gençlik hareketinin gelişmesi ve güçlenmesi işçi sınıfı hareketi ile canlı bağlar kurmasına bağlıdır. İşçi sınıfı ile sağlam, canlı, kalıcı bağlar kuramayan bir gençlik hareketinin uzun ömürlü olamayacağını tarih kanıtlamıştır.

harun karadeniz anıldı

Harun Karadeniz ölümünün üçüncü yıldönümünde mezarı başında anıldı. İlerici yurtsever gençler Harun Karadeniz'in mezarına çiçek bıraktı. [illegible] Harun Karadeniz ve tüm devrimcilerin anısına saygı duruşunda bulunuldu. İGD İstanbul Bölge Sekreterliğinden bir temsilci Harun Karadeniz'in yaşamını ve mücadelesini [illegible]

EMPERYALİZME VERİLEN ÖDÜNLER VE AZGINLAŞAN FAŞİST TERÖR

Emperyalizme bağımlılık politikasının artması ile faşist tırmanış atbaşı gidiyor. Ağustos ayının ilk haftasında gelişen olaylar bunun somut kanıtı.

KİTLE KATLİAMLARINA DÖNÜŞEN FAŞİST SALDIRILAR

Iğdır'da 4 kişinin ölümü, 16 kişinin yaralanması ve 100 işyerinin tahrip edilmesiyle sonuçlanan faşist komandoların «ayaklanma»sından sonra, Kahramanmaraş'ta MHP ile AP'lilerin CHP'lilere saldırısı sonucu 3 kişi ağır yaralandı. Ankara'da önce belediye otobüsünü, daha sonra ise Balgat'ta iki kahveyi otomatik silahlarla tarayan faşist komandolar 6 kişiyi öldürüp, onlarca yaralı bıraktılar arkalarında.

11 Ağustos'ta MHP'nin Zeytinburnu İlçe Merkezi'nde arama yapan polis, dinamit lokumu, tabanca mermisi, benzin bidonu ele geçtiğini açıkladı. Ele geçirilemeyen bir takım şeylerin olduğu da kuşku götürmez. Gözaltına alınan 15 kişiden çoğunun Anadolu'dan yeni gelmiş, 17 - 18 yaşlarındaki gençler olduğu da açıklamada yeralıyor.

KAHRAMANMARAŞ VALİSİ'NİN UYARILARI VE İKTİDARIN VURDUMDUYMAZLIĞI

Kahramanmaraş Valisi, faşist çetelerin 6 Ağustos'tan itibaren Türkiye düzeyinde eyleme geçeceklerini 4 Ağustos 1978 tarihinde 78/2055 sayılı «çok gizli» genelgesiyle, eyleme geçecek faşist terör örgütlerinin isimlerini de vererek ilgili yerlere iletti.

Günlük gazetelere yansımayan bu faşist terör örgütlerinin ETKO, TYK gibi bir süre önce Kahramanmaraş'ta açığa çıkarılan gizli faşist örgütler olduğu açıktır. Bir süre önce açığa çıkarılan bu faşist örgütlerin militanlarının bir bölümü tutuklanmıştı. Kahramanmaraş Valisi'nin istihbaratı, tutuklu faşistlerin yargılanmalarının güvenlik nedeniyle Ankara'ya nakledilmeleri sırasında oldu.

Faşist saldırıları önlemek için adım başı arama yaptıran, sokaktaki kolluk kuvvetlerinin sayısını her geçen gün artıran CHP ağırlıklı iktidar, belli ki birçok insanın ölümüne yolaçan bu istihbaratı gözönüne almamıştır. Çünkü iktidar faşist saldırının kaynağını görmemek için ısrarla başını kuma gömmektedir.

Faşist terörün kaynağı bellidir. Faşistlerin güvenlik kuvvetleri içindeki kolları kırılmadan, gizli - açık tüm faşist yuvalar dağıtılmadan saldırıların önüne geçmek hayaldir. Bu gerçeği iktidar yetkilileri de, saldırılar kanlı boyutlar aldığında, tepkiler yoğunlaştığında açıklamaktadırlar. Ancak bu, olayın olduğu gün verilen demeçlerden öteye gidememektedir.

CHP ağırlıklı iktidarın bu kararsız ve ödüncü politikasından cesaret alan faşistler, ellerindeki mevzileri kaybetmemek, yeni mevziler kazanmak, hükümetle pazarlık güçlerini yükseltmek için kan döküyorlar.

FAŞİSTLER GÜÇLERİNİ BELLİ MERKEZLERDE YOĞUNLAŞTIRIYORLAR

«Gerici - faşist güçlerin 30 Ağustos'a doğru saldırılarını yoğunlaştırarak sürdüreceklerini söylemek varsayım değildir.» diyen gazetemiz, **«30 Ağustos'un yolunun provokasyonlarla döşenmek istendiği»**ni vurgulamıştı. (İYG, sayı: 61, Başyazı) Olayların gelişimi ve hızlanması, Kahramanmaraş Valisi'nin istihbaratı bu saptamamızı doğrulayan somut bir belgedir.

Faşistler bir yandan güçlerini büyük kentlerde, özellikle işçi sınıfının yoğun olduğu bölgelerde toplarken, öte yandan Doğu'da, etnik ve mezhep ayrılıklarını körükleyerek özellikle Kürt halkı üzerinde provokasyonlarını yoğunlaştırıyorlar. Hakkâri'de, Silvan'da, Bismil'de, Siirt'in Sason ilçesinde, Diyarbakır'da, Ağrı'da olanlar ve tekelci basında koparılan «bölücülük» yaygaraları tertiplerin boyutlarını gösteriyor.

Emperyalizmin, işbirlikçi tekelci burjuvazinin hükümeti daha geri konumlara, sağa çekme planları çeşitli yöntemlerle sahneye konuyor. Emperyalizme olan ekonomik, politik, askersel bağımlılığın artması ile CHP ağırlıklı iktidarın emperyalizme verdiği ödünler birbirini izliyor.

CHP AĞIRLIKLI İKTİDAR ABD EMPERYALİZMİNİN «AMBARGO TUZAĞI»NA DÜŞMÜŞTÜR

«Ambargo tuzağı»na düşen iktidar, ABD üslerinin yeniden açılacağını açıkladı. Tekelci basının önde gelen sözcüsü Hürriyet Gazetesi ise **«4 üssün açılacağı»**nı manşete çıkardı. İktidarın bu tutumu en çok eli kanlı Demirelleri, faşist Türkeşleri, maocu Perinçekçileri sevindirdi. Çünkü bu üsler, doğrudan Sovyetler Birliği'ne çevrilidir. Sovyetler Birliği'ne karşı saldırgan amaçlı askersel eylemlerde kullanılıyor.

Emperyalizme verilen bu ödün, Sovyetler Birliği ile Türkiye arasında imzalanan politik belgeye ters düşmektedir. Çünkü bu belge ile her iki ülkenin topraklarında birbirlerine karşı saldırgan amaçlı eylemlere izin vermeyecekleri belirtiliyor. Başbakan Ecevit, Türkiye - Sovyet görüşmeleri sırasında **«Sovyetler Birliği bizim için tehlike değildir»** demişti. Bu sözler belleklerden silinmemiştir. Atılan imzalar da kurumamıştır henüz. Üslerin yeniden açılması kararıyla, topraklarımızda Sovyetler Birliği'ne karşı saldırgan amaçlı eylemlerin başlayacağı, hem de ABD emperyalistlerinin bizim topraklarımızda, bizim adımıza girişeceği eylemler sözkonusudur. Herhalde CHP ağırlıklı iktidar, ABD emperyalizminin Sovyetler Birliği'ne çevrili nükleer başlıklı füzelerinin barışçı amaçlar güttüğünü ileri sürecek kadar gülünç olamaz. Üstelik, ABD üslerinin ülkemizi sözde **«Sovyet tehlikesi»**ne karşı korumak üzere açıldığını ilkokula yeni başlayan çocuklar bile biliyor. Hükümet böyle bir **«tehlike»** yi kabul etmediğine göre, ABD üslerinin varlığına neden izin veriyor?

ABD EMPERYALİZMİNE BAĞLILIK: KÖLELİK POLİTİKASI

ABD emperyalizminin her isteğine boyun eğilmesinin nedeni, ülkemizin emperyalizmin hegemonyası altında olmasıdır.

Halkımız, ulusal bağımsızlığımızı ayaklar altına alan, **«Amerikan emperyalizminin saldırı üsleri sökülsün»** diyor. Bu önüne geçilmez istem; 30 Ağustos'un yaklaşması nedeniyle daha bir anlam kazanıyor.

Bu üsler, ABD emperyalizminin ülkemiz üzerindeki egemenliği, ulusal bağımsızlığımızı ayaklar altına almakla, komşularımızı tehdit etmekle de kalmıyor. Ülkemizde faşizme tırmanan tekelci sermayenin en gerici, en şoven kesimlerine, kanlı güçlere, kontr-gerillacılara, Demirellere, Türkeşlere, Perinçeklere taze kan veriyor. Onları yüreklendiriyor. Faşist tırmanış, emperyalizme verilen ödünlerle azgınlaşıyor.

FAŞİST TIRMANIŞIN YÜKSELMESİYLE BOY HEDEFİ SEÇİLEN İLERİCİ ÖRGÜTLERE YÖNELEN AĞIR SALDIRILAR

Faşist tırmanışın hız kazandığı dönemlerde, saldırılar özellikle faşizme karşı kararlılıkla savaşan demokratik örgütler üzerinde yoğunlaşıyor. POL-DER, TÖB-DER, DİSK, İGD saldırıların boy hedefi oluyor.

Gerici - faşist çevrelerin kampanyalarıyla iktidar POL-DER'i yeniden kapatmak için fırsat kolluyor. Faşist saldırılarla, anti-demokratik baskılarla yıldırılamayan TÖB-DER içten çökertilmek isteniyor. Sorumsuzluğu politika haline getiren kimi grupcuklar TÖB-DER'in saygınlığını yitirmesi, etkisiz bir örgüt olması için ellerinden geleni yapıyorlar. Maocular ve küçük burjuva devrimcileri ile elele vererek TÖB-DER'i parçalamaya çalışıyorlar. DİSK'i sınıf uzlaşmacısı bir konuma getirmek için toplumsal anlaşmayı dayatıyorlar. Açık faşizme giden yolun, demokrasi savaşımının en kararlı unsurlarını etkisiz kılarak temizlenebileceğinin bilinciyle hareket ediyorlar. İşçi sınıfının yolundan yürüyen örgütleri boy hedefi seçiyorlar. İGD'ye yöneliyorlar. Faşistlerden, gericilerden, maoculardan, maceracılardan, sözde «sosyalist»lerden oluşan, saldırılarının dozu derece derece değişen geniş bir ittifak İGD düşmanlığında yarışıyor. Bu saldırılar İGD'nin 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'nde ülkemizi temsil eden örgütler arasında yeralmasıyla daha da yoğunlaştı.

FAŞİZM TEHLİKESİ VE ANTİ-FAŞİST OLMA SORUMLULUĞU

Provokasyonlarla İGD etkisizleştirilmek, dağıtılmak isteniyor. İGD Ümraniye Şubesini basan polisin, çatıda bulduğu bir tabancayı İGD'ye mal edebilmek için büyük bir gayretkeşlik örneği vermesi, TRT'nin olayın haberini çarpıtarak vermesi provokasyonun boyutları hakkında bir fikir veriyor. Bir iki gün sonra ise maocular Kadıköy İGD Şubesi üyelerine saldırarak 60 İGD üyesini gözaltına aldırıyor. Daha sonra boş bulunan dernek binasına girerek eşyaları tahrip ediyor. Saldırı zincirine kendilerini sosyalistlikle niteleyenler de katılıyorlar. İGD Ulus Şubesini basmaya yelteniyorlar. Egemen burjuvazinin İGD'yi kapatma hesapları yaptığı şu günlerde bir diğeri yayın organından zehir kusuyor. İGD ile eylem birliğini geliştireceği yerde, eylem birliğini zedeleyici haberler, yorumlar üretiyor. Faşist saldırılara karşı daha etkin konumlara geçeceği yerde, İGD düşmanlığına sayfalar ayırıyor.

Faşist saldırıların yoğunlaştığı, bir dönemde yapılması gereken; eylem birliği köprülerini atmak değil, tersine eylem birliğini güçlendirmek için varolan en küçük bir olanağı değerlendirmekdir. Emperyalizme, işbirlikçi tekelci burjuvaziye karşı savaş bir bütündür. Bu savaşın utkuya ulaşması tek tek örgütlerin, kişilerin üstesinden geleceği bir şey değildir. Faşizmin tırmanış için de olması tüm ulusal demokratik güçlere belli sorumluluklar, önemli, ertelenmez görevler yüklemektedir. Tüm ulusal demokratik güçlerin eylem ve cephe birliğinin sağlanması bugün her zamankinden daha dirimsel önemdedir. Faşizm tehlikesi böylesine somutken eylem birliğinden yan çizmek, faşistlerin ekmeğine yağ sürmekten, onlara yardımcı olmaktan başka anlama gelmeyecektir.

İLERİCİ Yurtsever GENÇLİK • Onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi • Sahibi: Rifat GÜLER • Sorumlu Yönetmen: Bahattin SEVEN • Yönetim Yeri: Başmusahip Sok. No. 3/1 Cağaloğlu - İST. • Yazışma adresi: P.K. 914 Sirkeci - İST. • Posta çeki: Rıfat GÜLER 107301 • Abone: 6 Aylık: 50 TL. — 12 Aylık: 100 TL. — Yurtdışı iki katı • Türkiye Dağıtımı: TEMEL DAĞITIM • Dizgi: Başaran Mat. • Baskı: Karaca Ofset Matbaası • Son baskı tarihi: 28.8.1978

KÜBA KOMÜNİST PARTİSİ İKİNCİ SEKRETERI VE DEVRİMCİ SİLAHLI KUVVETLER BAŞKANI GENERAL RAUL CASTRO RUZ:

"DÜNYA GENÇLİĞİ KÜBA SİZİN EVİNİZDİR"

11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'nin açılış konuşmasını Küba Komünist Partisi İkinci Sekreteri ve Devrimci Silahlı Kuvvetler Başkanı General Raul Kastro Ruz yaptı. Konuşmanın tam metnini veriyoruz.

●

Seçkin Onur Konukları;
Bulunmaları ile bizi onurlandıran Parti ve Hükümet temsilcileri;
Tüm Dünyadan Genç Arkadaşlar.

Küba Komünist Partisi Merkez Komitesi; devletimiz ve hükümetimiz; Komünist Gençlik Birliği; öğrenciler, piyonerler ve diğer toplumsal ve kitlesel örgütler; kısacası tüm Küba halkı adına, sizlere sevgili konuklar, en sıcak selamları iletmek benim için onurdur.

Derin sevinç, savaşmak için yenilenen kararlılık ve sağlam nedenlere dayanan iyimserlikle, dünyanın her yanından gelen ve 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'nde aynı düşünce, esin ve umutları paylaşan genç insanları selamlarız.

Halklarıyla birlikte evrensel geleceğin, geleceğin dünyasının öncüleri olan sosyalist ülkelerden gelen genç insanlara; emperyalizme, sömürgeciliğe, yeni-sömürgeciliğe, aparthaid ve siyonizme karşı utkanlıkla ayağa kalkan Afrika ve Orta Doğu'nun savaşkan genç insanlarına; Vietnam'ın tarihsel utkusuyla etkilenerek savaşımlarını yükselten Asya gençliğine, 11. Festivalin (Jose Marti'nin söylediği sözle) «Amerikamızda» toplanmasının sevincini paylaşan ve emperyalist tahakkümü sona erdirme, diktatörcü ve faşist rejimleri ortadan kaldırma yolunda kahramanca savaşımları bize hatırlatan Latin Amerika gençliğine; derin toplumsal dönüşümler ve gençlik hakları için, tekellerin egemenliğine karşı eylemlerini ilerleten Batı Avrupa, Birleşik Devletler, Kanada ve diğer kapitalist ülkeler gençliğine kardeşçe selamlarımızı iletiriz.

Herkese, herbirinize halkımın duyduğu sıcak sevgi ve saygıyı iletirim.

11. Festival, tartışmasız hergün ilerici ve barışsever güçlerin savaşımının daha güçlendiği, halkların özgürlüğü ve bağımsızlığının gerçek düşmanlarının maskelerinin gittikçe daha çok düştüğü ve barış içinde yanyana yaşama ve yumuşama ilkelerinin daha yaygınlaştığı uluslararası sahnede yeralan derin ve olumlu değişiklikleri yansıtıyor.

30 yıldan daha önce, saygın Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu'nda doğan Festival'in güzel düşünceleri sağlamlaştırıldı, pekiştirildi ve tarih tarafından sürekl zenginleştirildi.

Dünyayı bir dostluk bayrağı gibi saran, **«Dünya Gençliği, Küba Sizin Evinizdir»** parolasıyla halkımız, en güçlü savunmasını sizde, geniş ufuklu felsefi ve politik inancı olan genç insanlarda bulan anti-emperyalist dayanışma, barış ve dostluğun bu temsilci ve birleşik toplantısını kabul etmek için, size forum ve kürsü sunuyoruz.

Gençlik hemen hemen dünya nüfusunun yarısıdır. Doğası bakımından yeni olana bakar; savaşkan ve cesurdur. Bu hayranlık uyandırıcı nitelikler halkların ve insanlığın hizmetine tükenmez bir biçimde sokulduğu zaman, bu güç savaşımda ayağa kalktığı zaman, umutlar canlanır ve tüm insanlar için daha iyi bir geleceğe ulaşmada yeralan güçler büyür.

Emperyalizme, sömürgeciliğe, yeni-sömürgeciliğe ve tüm ırkçılık biçimlerine, ayırıma, bireylerin ve halkların baskı altına alınmasına karşı, dünya barışı, bağımsızlık ve toplumsal ilerlemeye ulaşma savaşımınızda güçlerinizi birleştirme özleminizi —bu aynı zamanda bizim de özlemimizdir— yerine getirmeniz için elimizden gelen herşeyi yapacağımıza sizi temin ederim.

Küba halkının ve onun bir parçası olan gençliğin, barış ve dostluk arzularında ilerici insanlığın dürüst ama sağlam ve güvenilir bir müfrezesini oluşturduğunu; halkımızın, yalın, sağlam ve güvenilir olarak anti-emperyalist dayanışma ilkesini uyguladığını yinelerim.

Biz, Kübalı kuşakların yıllardır süren kahramanca savaşımının ve bir çok halkın dayanışma ve yardımının meyveleriyiz. En ters ve zor koşullar altında, dayanışmanın unutulmaz eylemlerinde, Küba'ya cömert elini uzatanlara ve onun için savaşanlara olan borcumuzun tamamen bilincindeyiz ve bir an olsun unutmayız.

Bu nedenle, size, arkadaşlar, kardeşler ve bacılar, gençler evinizde olduğunuzu söylemek isterim! Tüm kalbiyle, Havana, Küba herbirinize yeni bir yurt sunuyor.

Sizlerin önünde, 145 ülkeden 18.500 temsilcinin (önünde) bugün 28 Temmuz 1978'de Küba Ulusal Hazırlık Komitesi adına 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'nin resmen açıldığını ilan etmek benim için büyük bir onurdur; ve, tüm Küba halkı ve gençliği adına size her başarıyı dilerim.

Unutulmaz anlar bekliyor bizi ve onlardan çokca faydalanacağımızı düşünüyorum. Öyle ki, ülkemizde harcadığınız her saat ve her gün, mutlu ve ödüllendirilmesi gereken bir deneyim olacaktır.

Yaşasın dünya gençliği!
Yaşasın barış!
Yaşasın dostluk!
Yaşasın anti-emperyalist dayanışma!

festivalin yankıları

Orta Doğu'sunda, Millet'inde, Tercüman'ında, Aydınlık'ında ve benzeri yayın organlarında gerici ve faşist güçler durmadan hep aynı şarkıyı söylediler. Festival'in «Sovyet yanlısı gençlik örgütlerinin» toplantısı olması yalanı bu yayınların hepsinde tek tük değişikliklerle, hemen hemen aynı cümlelerle yer aldı. Faşist yayınlar Festivale «komünist teşekküller ve gençler» katılıyor diyerek hükümeti katılanlara baskı yapmaya çağırıyordu adeta.

Bunun arkasında, Festivalin ülkülerine uygunluk içinde Türkiye gençliğini emperyalizme, faşizme ve şovenizme karşı barış, demokrasi ve toplumsal ilerleme savaşımında birleştirmede başarılar elde eden Ulusal Hazırlık Komitesi HAFEST'e azgınca saldırmak, Türkiye gençliğinin anti-faşist ve anti-emperyalist savaş birliğini parçalamak bölmek yatıyordu. Bazı örgütlerin Festivale katılmamaları gerici güçler tarafından en çok alkışlanan olaylardandı.

TRT'nin Festivali gözlerden uzak tutma çabası ayrı bir konuydu. Bol bol kavun ve karpuz festivallerinden sözedilirken, dünyanın dört bir yanından 20 bin gencin katıldığı bu büyük forum bir iki görüntü ve sözle geçiştirildi. Türkiye delegasyonu ilk defa böylesine halkın gözü önünde Festivale katıldığı halde, etkinliği ve çalışması üzerine tek bir söz edilmedi.

Ne ki emperyalizmin, gerici güçlerin dünyada ve Türkiye'de Festivali karalama çabaları boşa çıkarıldı. Türkiye delegasyonu Festival çalışmalarına etkin olarak katıldı. Gençliğimizin uluslararası bağlarını güçlendirdi. İşte tekelci ve her boydan gerici basını ürküten, korkutan ve saldırtan bu dur. Son karalama çabaları, dünya yüzünde emperyalizmin, ülkemizde gerici ve faşist güçlerin gençliğin savaşımı karşısında çaresizliklerinin görüntüsü olmuştur.

FESTİVAL BELGİSİNİ YAŞAMA GEÇİRMEK İÇİN

ELELE VERDİK

11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivaline Türkiye'den çağrılı olarak katılanlar festival dönüşü basına ortak açıklama yapmışlardır. Ortak basın açıklamasının tam metnini veriyoruz.

●

«11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali 28 Temmuz - 5 Ağustos günleri arasında sosyalist Küba'nın Başkenti Havana'da yapıldı. 11. Festival gerek katılım, gerekse çok geniş politik, toplumsal görüş ve dini inanıştaki gençlik kitlelerini bağrında toplaması açısından daha öncekilerden başarılı ve ileriydi.

Bizler, Festivale Türkiye'den çağrılı olarak katılanlar, 5 kıtadan, 145 ülkeden milyonlarca gencin temsilcileri ile birlikte dayanışma toplantılarında, tartışma merkezlerinde, forumlarda, mitinglerde Festivalin «ANTİ-EMPERYALİST DAYANIŞMA, BARIŞ, DOSTLUK» ana sloganını yaşama geçirmek için elele verdik. Irk, dil, din ayrımı gözetmeksizin sömürüye, baskıya karşı daha mutlu bir dünya için verilen savaşıma sazımızla, sözümüzle katıldık.

Ortak düşman emperyalizme karşı savaşımda Festival hareketinin birleştirici öneminin altını çizerek:

- Türkiye gençleri ve öğrencilerinin uluslararası platformlara katılmasını engelleyen uygulamalara son verilmesini,
- Bölge ve dünya barışını tehdit eden ve insanları dil, din ve inançları nedeniyle bölen, kin ve düşmanlık kışkırtıcı gerici - faşist girişimlerin ivedilikle önlenmesini talep ediyoruz. Festivalin, dünyanın barış, bağımsızlık ve sosyalizm güçlerinin dev atılımlarına tanık olduğu, uluslararası alanda detant, güvenlik ve karşılıklı işbirliği yönünde önemli ilerlemelerin kaydedildiği bir dönemde yer aldığının bilincinde olarak bir kez daha:
- Emperyalizme, sömürgeciliğe, yeni-sömürgeciliğe, ırkçılığa, faşizme karşı savaşım veren halklar ve gençlerle olan dayanışmamızı dile getirir.
- Silahlanma yarışına, yeni kitle kırım silahlarının üretilmesine, savaş kışkırtıcılığına karşı bölge ve dünya barışı, silahsızlanma ve detant için olan savaşımı tüm gücümüzle desteklediğimizi bildiririz.

Uzun bir süredir Festivale katılım için çalışmalar yürüten Türkiye ulusal komitesi HAFEST'i çalışmalarından ötürü kutlarız. İlk kez «Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali» gibi dirimsel önemde bir platformda gençliğimizin sesinin duyulmasının öneminin bilincindeyiz.

Ayrıca, Festivalin başarılı geçmesi için gece gündüz demeden özveriyle çalışmalarını yürüten Uluslararası Hazırlık Komitesini ve Küba halkı ve gençliğini candan kutlarız. Emperyalizme 80 mil uzaklıkta sosyalizmi kuran ve devrimini korumakta kararlı olan Küba halkının kazanımları herkesi esinlendirici oldu. Uluslararası dayanışmaya verdikleri önem, dünya halklarının savaşımlarıyla dayanışma azmi ve gösterdikleri konukseverlikten ötürü yaşlısı, genci ve çocuklarıyla tüm Küba halkını yürekten selamlar, savaşımlarıyla olan dayanışmamızı bir kez daha vurgularız.

TÜRKİYE DELEGASYONU 11. FESTİVAL'İ ANLATIYOR

ZELİHA BERKSOY (Sanatçı)

Zeliha Berksoy (Sanatçı)
11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali, insanlığın emperyalizme, ırkçılığa, sömürüye karşı zaferidir.
Yaşasın dünyanın ilerici gençlik örgütleri! Yaşasın Festival!

SÜMEYRA ÇAKIR (Sanatçı)

11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali, tüm dünya gençliğinin barış, dostluk ve anti-emperyalist dayanışma duygularının en coşkulu, en üst düzeyde yansıtıldığı, tüm dünya gençliğinin bu ilkeler etrafında kaynaştığı bir platform oldu.

Küba halkının ve Küba gençliğinin bu kaynaşmada en sıcak, en birleştirici unsur olduğunu söylemeliyim.

Bu festivale katıldığım ve Küba halkını tanıma olanağı bulduğum için çok mutluyum.

TANER BARLAS (Sanatçı)

Taner Barlas (Sanatçı)
Çok şeyler öğrendik 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'nden. Öğrendiklerimizi yaşamlarımıza geçirebilirsek ne mutlu.

MEHMET BOZ (İGD MYK Üyesi)

11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'nin özellikle Türkiye açısından, Türkiye gençliği açısından büyük önemi vardır. Çünkü Türkiye gençliği böylesi bir festivale ilk kez yığınsal olarak katılmıştır. Gençliğimizin dünya gençliğinin ayrılmaz bir kolu olarak bu festivalde temsil edilmesi büyük bir kazanımdır. Bu yalnız gençliğin değil, emperyalizme ve faşizme karşı savaşan işçi sınıfımızın, tüm ulusal demokratik güçlerin de bir kazanımıdır.

Delegasyonumuz, birçok ülkenin delegasyonlarıyla karşılıklı ziyaret ve ikili görüşmelerde bulundu. Delegasyonda bulunan arkadaşlarımız, da kişisel olarak birçok insanla tanıştı, tartıştı. Karşılıklı bilgi alış-verişi yaparak deneyim kazandı. Sorunlarımızı anlattık ve başkalarının sorunlarını yakından öğrendik. Sorunlara karşı ortak savaşım ve dayanışma için somut adımlar atıldı.

11. Festivalin sonuçlarını bu açılardan değerlendirmeli ve ülkemiz koşullarında yansıtmalıyız. Bunların dışında 12. Festivale daha örgütlü ve yığınsal katılım için hazırlık çalışmalarına önem vermeliyiz. Festival hareketini kavrayamayan ve bu nedenle festivali dar politik görüşleri içinde değerlendirenlerin 11. Festival sonuçlarından çıkaracakları çok dersler olsa gerek.

AHMET ÖZBEK (İLD Genel Başkanı)

Emperyalizmin karargâhı ABD'nin 80 mil ötesinde, Fidel'in, Che'nin ülkesinde yapılan 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivalı, dünya gençlerinin ve öğrencilerinin uluslararası dayanışmasını pekiştirdi.

Yeryüzündeki milyonlarca genci temsilen beş kıtadan gelen binlerce kişi dünyadaki anti-emperyalist dayanışmanın, barış ve dostluğun bayrağını daha da yükseklere diktiler.

ADNAN ÖZER (Çırak-Der Genel Sekreteri)

Adnan Özer (ÇIRAK-DER Genel Sekreter)
Dünya gençliğinin bu büyük forumunun Küba'da yapılması festivali daha da kutlandırdı. Küba halkının ve gençliğinin festivale hazırlanışı ve festival geleneğini sıkıca benimsemesi kendimizi sımsıcak dostluk ve dayanışma - kardeşlik atmosferinde bulmamıza yol açtı. Yoğun politik gösterilerin yanısıra, son derece canlı sanatsal, kültürel ve sportif gösteriler de oldu. Tüm Havana, tüm Küba **"Viva Küba Sosyalista"** belgisiyle çalkalandı.

Deneyim alımverimi her kıtadan gelen gençler arasında gerek toplantılarda gerekse de ikili ilişkilerde sürdürüldü ve en yoğun çalışma alanlarından biri oldu.

Sonuç olarak, 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Fstivali dünya halklarının en derin, en içten duygularını barış, dostluk ve dayanışma duygularını bir potada eriten bir alan, dünya gençliği için de en büyük bir kazanım olmuştur.

ÇİĞDEM KAYACAN (İKD Üyesi)

Dünya gençliğinin birlik ve dayanışmasının en güzel örneğini gördük Küba'da. Amacımız Türkiye'deki ilerici - demokrat güçlerin birlik ve dayanışmasının da en kısa zamanda sağlanmasıdır. Şimdi, ilk görev bu birliği somutlamak, anti-faşist, anti-emyalist, anti-şovenist tüm güçlerin birliğini sağlamak ve bunu da gençlik alanına getirmektir.

ERDEM GENCAN (DDKD Genel Sekreteri)

11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali, dünya demokratik güçlerinin ve bu demokratik güçlerin içinde özellikle gençliğin, emperyalizme, faşizme, sömürgeciliğe, yeni-sömürgeciliğe, silahlanmaya karşı savaşımın önemli bir adımı olmuştur.

EKREM AKAN (KDB Üyesi)

Ekrem Akan (KDB)
Havana Festivali'ne Türkiye ilerici gençliğinin ilk defa yığınsal olarak katılması mutlaka savaşımımız açısından önemlidir. Türkiye ilerici gençliğinin bir parçası olan Kocaeli ilerici gençliğinden de bir kişinin Havana'da olması KDB açısından ölçülemiyecek değerdedir.

Tüm dünya gençlerinin en sıcak bağlar ve duygularla bir araya geldiği Festival, uluslararası dayanışmanın en somutu olmuştur.

Festival üzerine yapılacak mutlaka çok şeyler vardır. Kısaca da belirttiğim gibi artık Türkiye gençliğini dünya gençliğinden hiç bir güç koparamaz.

CELAL TÜRKKAN (İL-TIP-DER Üyesi)

11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'nin Türkiye gençliği açısından önemi mutlaka çok büyüktür. Bu kazanımlar tek tek saymakla bitmez. Ancak belirli, gözle görülür olanlarına da değinmeden geçemeyiz.

— Türkiye gençliğinin anti-emperyalist, anti-faşist savaşımını dünya gençliğine tanıtmak;
— Deneyim ve görüş alımverimi yapmak;
— Sosyalizmın kazanımlarını yerinde görmek;
— Özellikle Küba halkı ve gençliğinin enternasyonalist ruhunu yakından tanımak;

1 eylül 1978: barış savaşımında somut adımlar

Dünyanın silahsızlanmadan ve kalıcı bir barıştan yana güçleri bu 1 Eylül'de de emperyalizmin savaş kışkırtıcılığına karşı barış bayrağını bir kez daha yükseltecekler. Yığınsal kırım silahlarına, saldırgan NATO çevrelerinin körükledikleri bölgesel savaşlara karşı barış bayrağı bir kez daha dalgalanacak. Dünyanın tüm ülkelerinde ABD emperyalizminin, Pentagon generallerinin halklara karşı toplu kırımları tezgâhlamak için üretimine başladıkları Nötron Bombası, açılan kampanyalarla lanetlendi. Silahlanma yarışını hızlandırmak ve yumuşama sürecini geriletmek isteyen emperyalizmin tüm saldırılarına karşın Türkiye'de de barış savaşımında somut adımlar atılmıştır. 1978 Eylül'ünde Türkiye barış hareketi daha da güçlenecektir.

Bundan bir süre önce Türkiye Barış Derneği'nin Sovyetler Birliği Barışı Koruma Komitesi'nin çağrılısı olarak SSCB'ye yaptığı ziyarete karşılık Sovyetler Birliği Barışı Koruma Komitesi'nden 3 kişilik bir delegasyonun Türkiye'ye geleceği öğrenilmiştir. Sovyetler Birliği BKK delegasyonu Türkiye Barış Derneği'nin Ankara ve İzmir'deki temsilciliklerinde incelemeler yaptıktan sonra, İstanbul'daki Türkiye Barış Derneği Genel Merkezi'ni ziyaret edecek ve 1 Eylül kutlamalarına katılacaktır.

Diğer yandan 1 Eylül 1979'da, Dünya Barış Konseyi ve Türkiye Barış Derneği'nin çalışmalarını sürdürdükleri «Ortadoğu ve Balkanlar'da Ekonomik, Teknik ve Kültürel İşbirliği» Konferansının hazırlık toplantısı 1 Eylül 1978'de İstanbul'da yapılacak. 3 gün sürecek olan Hazırlık Toplantısına Dünya Barış Konseyi Başkan Yardımcısı ve Sekreterinin yanısıra Filistin Kurtuluş Örgütü, Suriye, Irak, Lübnan, Libya, Yunanistan, Bulgaristan, Yugoslavya, Romanya barış hareketlerinin temsilcileri de katılacak. Açılış oturumu Belediye Salonunda yapılacak olan Hazırlık Toplantısı çalışmaları için Türkiye Barış Derneği tüm demokratik kitle örgütlerine, meslek kuruluşlarına ve sendikalara çağrı yaptı. İçlerinde Halkevleri, Türk Tabipler Birliği, İGD, İKD'nin de bulunduğu 27 örgütle 2 toplantı yapılarak bu toplantılarda Türkiye Barış güçlerinin konferansa ilişkin önerileri birlikte oluşturulmaya başlanmış ve bu oluşan önerilerin Hazırlık Toplantısına götürülmesi kararı alınmıştır.

Dünya barış güçlerinin Nötron Bombasına karşı başlattıkları kampanya Türkiye'de de sürmektedir. 9 bölgede sürdürülmekte olan ve bölgelerdeki örgüt şubelerinin ve yerel örgütlerin katıldıkları kampanyaya katılan örgütler 1 Eylül'ün, Nötron Bombasının ülkemizde depo edilmesine karşı çıkılması ve yasaklanması, silahsızlanma için yığınsal eylemlerle kutlanma yönünde bir çağrı yapmıştır. Bu sene 1 Eylül Dünya Barış Günü İstanbul, Ankara, İzmir, Adana gibi büyük illerde Türkiye Barış Derneği öncülüğünde, Eskişehir, Manisa, Trabzon, Çorum gibi illerde de demokratik örgütlerce yığınsal bir biçimde kutlanacaktır.

KARADENİZ KÖYLÜSÜNÜN

YAŞAMI, SEVDASI, TÜRKÜSÜ: FINDIK

• Üretici köylünün umudu fındık ve çocuk.

Türkiye, dünya fındık üretiminin % 70'ini üretiyor. Dünya fındık ihracatının % 90'ını ise Türkiye karşılıyor. Tarımsal bir üründe dünyada birinci sırayı aldığımız tek ürün fındıktır.

Karadeniz sahil şeridinde, (Kocaeli'nden Artvin'e) geniş bir bölgede fındık üretilir. Ancak fındık üretim alanlarının özelliği (çok meyilli dağlık ve yüzeysel topraklı vs.) dolayısıyla daha çok Doğu Karadeniz Bölgesine özgü bir üründür.

FINDIK DOĞU KARADENİZ KÖYLÜSÜNÜN TEK GEÇİM KAYNAĞIDIR

Fındık, Doğu Karadeniz köylüsünün belli başlı geçim kaynağıdır. Ordu, Giresun ve Trabzon'da yüzbinlerce köylü umudunu fındığa bağlamıştır.

TABLO: I

İller	Tarım için kullanılan	Tahıl	Baklagiller	Sınai Bitki	Yağlı Tohum	Yumrular	Yem Bitki	Nadas	Meyvelik	Sebzelik	Çayır-Mera
Giresun	377970	77427	7016	27	10	1766	2226	4918	120889	649	163042
Ordu	377609	115199	8297	486	5833	14437	—	38333	127899	522	66613
Trabzon	271913	43297	2082	4280	6136	6234	—	25161	97721	440	122723

Kaynak: DİE   Not: Hektar olarak.

TABLO - II

A—Ağaç sayısı, B— Üretim (ton), C— Fidan sayısı (bin)

	1973	1974	1975	1976
A.........	200000	214000	218000	223000
B.........	250900	244000	317000	245000
C.........	18000	24895	26000	26000

Kaynak: DİE Not: Üretim kuru, kabuklu ağırlıklarıdır.

Tablo 1'de görüldüğü gibi bu üç ilde tarım için kullanılan alanların büyük bir bölümü meyveliklere ayrılmaktadır. Meyveliklerden kastedilen ise fındıklıklardır. Türkiye'de fındık üretimi ve fındık ağacı sayısı ise son yıllarda şöyledir. (Tablo II)

FINDIK; KÜÇÜK ÜRETİCİNİN YAŞAMI, SEVDASI, TÜRKÜSÜ.

Fındık, yaşamı, sevdası türküsü fındıkçının. Bir yıl bekler aile. Bir yıl bekler evlenecek genç kızlar, erkekler. Fındıktan sonraya atılır borçlar. Dört gözle bekler tefecisi, tüccarı fındık sonunu

Fındık üretimi zor iştir. Masraflıdır. Gübre, gübreyi dökmek için işçi parası, ilaçlama, tırpan, kazmalama masrafları, fındık toplatma, toplanan fındıkların harmanlanması, nakliye parası derken 1 kg. fındık maliyeti 20 TL'nin üzerine çıkmaktadır.

FINDIK ÜRETİCİSİ KÜÇÜK KÖYLÜLER HERGÜN YOKOLMAKTADIR

Fındık üretimi daha çok küçük ve orta aile işletmeleri şeklindedir. Ancak sahil şeridinde ve düz alanlarda büyük fındıklara sahip olan beyler vardır. Doğu Karadeniz Bölgesi'nde ekili alanların dağılımını gözlemek, köylülüğün ayrışmasını yansıtması açısından ilginçtir. 5 hektara kadar toprağa sahip 118.400 aile vardır. Bunların ellerinde bulunan toprak 110.900 hektardır. 5 - 10 hektar toprağa sahip 2.400 aile toplam 16.500 hektar toprağı elinde tutar. 20 - 50 hektar arasında toprağa sahip 20 aile toplam 2.700 hektar alana sahiptir. 118.400 aile toplam 110.900 hektar alana sahiptir demiştik. Bu, ortalama her aileye 0,9 hektar toprak düşüyor demektir. 2700 hektar alana sahip 20 aileye ise ortalama 135 hektar alan düşmektedir.

Küçük işletme sayısının yüksekliği, miras yoluyla toprağın aile bireyleri arasında daha küçük parçalara bölünmesinden ileri gelmektedir. Küçük işletmeler ise yokolmaya mahkumdur. Bir yandan hergün binlerce küçük üretici yaratan kapitalizm, aynı zamanda yarattığı küçük üreticilerin proleterleşmesine neden olmaktadır. Bu kapitalizmin doğası gereğidir.

Bugün geçimini fındığa bağlayan ailelerin % 60'ını fındık hasat işçileri ve yoksul köylüler oluşturmaktadır. Bunların ellerinde bulunan toprak, yaşamlarını sürdürmelerine yetmediği için, büyük toprak sahiplerinin fındıklıklarında mevsimlik işçi olarak çalışmak zorunda kalmaktadırlar. Devletin üreticiden yana olmayan politikası, küçük üreticilerin yoksullaşma ve yokolma sürecini hızlandırmaktadır. Krediler küçük üreticilere değil toprak beylerine akmaktadır. Küçük üreticiler ise gereksinimleri olan parayı tüccarlardan, tefecilerden yüksek faizle, ipotekle alabilmektedirler. Bu ise, küçük üreticilerin altından kalkamayacakları borçlar içine girmesine ve borcunu, işgücünü toprak beylerine satarak ödemesine yol açmaktadır. Bu yüzden borç içinde yüzen fındık üreticisinin büyük bir bölümü aynı zamanda tarım işçisidir.

Hasat işçileri, çoluk-çocuğuyla ve ne kadar ücret alacağını bile bilmeden Ağustos ayının sıcağında, keçilerin bile güçlükle durabileceği dik yamaçlarda günde 10 - 12 saat çalışırlar. Hiçbir sosyal güvenceleri yoktur. Ücretlerinin belirlenmesi ise çoğu zaman fındık taban fiyatlarının saptanmasından sonra olur. Fındık taban fiyatının üç katına yakın bir ücret alırlar. En çok fındık üreten 2 - 3 toprak beyinin, kasaba eşrafının, tefecinin ağzından çıkan söz ücret olur.

Hasat işçiliğinin dışında, fındık kırma fabrikalarında ve Fiskobirlik'in kendi fabrikalarında çalıştırılan çocuk - kız, kadın - yetişkin işçilerin sayısı da günden güne artmaktadır. Bu alanda çalışan işçiler yeni yeni örgütlenmeye başlamışlardır. Merkezi Giresun'da bulunan Fındık-İş sendikası, bu işçilerin büyük bir bölümünü örgütlemeyi başarmıştır. Fındık-İş sendikası geçtiğimiz günlerde yapılan olağanüstü kongresinde oybirliğiyle DİSK'e katılma kararı almıştır.

FİSKOBİRLİK KİMDEN YANA?

Fiskobirlik, fındık üreticisinin ürününü en iyi şekilde değerlendirmek iddiasıyla kurulmuştur. Piyasada tüccarın vereceğinden daha iyi fiatla fındık alımını gerçekleştirmek, üyelerine kredi dağıtmak görevleri arasındadır. Ne var ki Fiskobirlik, toprak beylerinin, tüccarların denetimi altındadır. Bunların çıkarlarını korumakta, krediyi bunlara dağıtmaktadır. Fiskobirlik, tüm fındık üretiminin % 80'ini satın alır. Bu rakamın önemli bir kısmını büyük üreticilerin ürünü oluşturmaktadır. Çünkü geçimini zor sağlayan küçük ve orta üreticiler senenin 6 - 7 ayında yaşamlarını borç para alarak geçirir. Üretici bu parayı ancak tefeci ve tüccarlardan bulabilir. Bunun karşılığında fındığını bunlara, istedikleri fiyata satmak zorundadır. Yoksa elindeki fındığını da hacizle kaybeder. Küçük ve orta üretici, ürününü daha toplarken, Fiskobirlik alıma başlamadan tüccarlara devreder.

Fiskobirlik, köylünün fındığını yok pahasına kapatan tüccarların ürününü iyi fiyatla (randıman oyunlarıyla) satın alır. Taban fiyatlarının geç tespit edilmesi tüccarın işini daha da kolaylaştırır.

FINDIK TABAN FİYATLARI ÜRETİCİDEN YANA TESPİT EDİLMİYOR

Devlet, destekleme politikasında fiyat tespit ederken normal büyüklükte bir işletme sahibinin ortalama maliyetini esas almaktadır. Bu, büyük toprak sahiplerinin işine yarıyor.

Bu nedenle tespit edilen taban fiyatları küçük üreticilerden yana olmamaktadır. Bu yıl fındık taban fiyatı 21.50 TL olarak belirlendi. Önceki yıla oranla bu rakam 5 TL fazladır.

Yıllara göre fındık taban fiyatları:

Yıllar	Fiat	Artış (%)
1974/75	13.50	39.2
1975/76	14.00	3,7
1976/77	14.50	3,6
1977/78	16.50	13,8
1978/79	21.50	30,3
1978/79	21.50	30,3

Ancak bu artış görecedir. Gerçek bir artış değildir. Ticaret Bakanlığı'nın «geçinme indeksleri» hayat pahalılığının 1978 içerisinde % 25,8 arttığını söylüyor. Enflasyon hızından hiçbir şey kaybetmiş değil.

Bütün bunları bir kenara bıraksak bile, CHP ağırlıklı hükümetin İMF'nin dayatmalarına boyun eğmesi sonucu yapılan % 30'un üzerindeki devalüasyonun, taban fiyatlarındaki artışı sıfıra düşürdüğünü söyleyebiliriz. Kaldı ki açıklanan tüm taban fiyatları İMF'nin istekleri ve tespitleri doğrultusundadır. Buna rağmen CHP ağırlıklı hükümet, **«üreticinin yüzü güldü»** türünden popülistçe açıklamalarla bir yere varacağını sanıyorsa aldanıyor. Açıklanan fındık taban fiatı, küçük ve orta üreticilerin fındığa yatırdıkları parayı ve emeği karşılamaktan uzaktır.

Taban fiyatlarının düşük tutulması üzerine gerici - faşist güçler de harekete geçmekte gecikmediler. Demirel Türkeş ikilisi bir yandan faşist tırmanışı hızlandırırken, diğer yandan **«hükümet köylüyü fakirleştiriyor, perişan ediyor»** türünden demeçlerle köylülere şirin görünmek istiyor. MC iktidarları döneminde köylünün kanını, iliğini emdiklerini unutturmak istiyorlar.

FINDIK ÜRETİCİSİ KÖYLÜLERİN İSTEMLERİ

Fındık üreticisi köylülerin istemleri somut. Bu istemleri uğrunda seslerini yükseltiyorlar. İstemlerinin yerine getirilmesi için savaşım veriyorlar.

- **Taban fiatlarının tesbiti ihracatçı - tüccar denetiminden kurtarılarak bizzat üretici köylüler ve onların demokratik örgütleri KÖY-KOOP, KÖY-DER tarafından yapılmalıdır.**
- **Fındık alımında üretici köylüye her türlü kolaylığı göstermek ve alımda köylülerin örgütleri aracılığıyla denetim kurmak.**
- **Fındık için gerekli girdilerin üreticiye teminini ve iletilmesini sağlamak,**
- **Fibkobirlik tüccarların denetiminden kurtarılmalı. Siyasi iktidarlardan bağımsız olmalıdır. Tekellerin destekleme politikasındaki rolü kırılmalıdır. Fiskobirlik'e MC döneminde yerleştirilen gerici - faşist elemanlar temizlenmelidir.**
- **Fiskobirlik, fındık üreticisi köylünün yönetiminde olmalı, demokratik bir yapıya kavuşturulmalıdır.**
- **Fındık üreticisi köylünün kredi sorunu, tefeci - tüccar eline bırakılmamalıdır. Devlet krediyi tefeci - ihracatçı - tüccara değil, gerçek üreticiye vermelidir.**
- **Üreticisi köylülerin tüm borçları silinmelidir.**

• Toplanan fındığı harmanlayan genç köylüler

FINDIKTA SÖMÜRÜYE SON

FINDIK TABAN FİYATI ÜRETİCİDEN YANA OLMALI

TOPLUMSAL ANLAŞMA = SINIF UZLAŞMACILIĞI

CHP ağırlıklı hükümet ile Türk-İş patronlarının imzaladığı **«toplumsal anlaşma»** çerçevesinde ilk toplu sözleşme, 70 bin tekel işçisi adına imzalandı. Kamu işyerlerinin büyük bir bölümünün toplu sözleşme görüşmelerinin yaklaştığı bu günlerde çeşitli kesimlerden gelen tepkiler de yoğunlaşıyor.

Başbakan Ecevit ile Türk-İş patronu Tunç'un anlaştığı noktalar uzun bir metinle günlük basına aksetti. Ancak, anlaşmanın özünü oluşturan birkaç önemli nokta var. **Ücretlerin, 1976 gerçek ücretlerine göre belirlenmesi, yani açıkçası ücretlerin dondurulması. Yetkili sendikayı belirlemek için referandumun yasalaşması, fiat artışlarının durdurulması, işçilerin çalıştıkları işyerinin yönetimine katılması.**

Açıktır ki referandum ve fiatların dondurulması hatta işçilerin yönetime katılmasının anlaşma metnine konulması göz boyamaktan başka anlama gelmiyor. Hükümet ücretlerinizi donduruyorum ama bakın bunları da yapmak istiyorum demeye getiriyor. Ücretleri dondurma girişimine kılıf olarak kullanıyor..

Emperyalizmin, uluslararası tekellerin, İMF'lerin her dayatmasına kayıtsız - şartsız boyun eğen CHP ağırlıklı hükümetin bu politikası ince yöntemlerle işçi sınıfına saldırıdan, sınıf uzlaşmacılığını dayatmadan başka bir anlama gelmiyor. Onlar bu gerçeği gizlemek için ne kadar demogoji yaparlarsa yapsınlar, işçi sınıfını, emekçi halkı buna inandıramazlar.

Hükümetin bu politikasını, Ecevit - Tunç anlaşmasını işbirlikçi büyük patronlar, onların sınıf bilinçli kalemşörleri alkışladılar. **«Ecevit'in cesaretini»** öve öve bir kaldılar. Çünkü böylece işbirlikçi tekelci burjuvazinin, bütün gerici iktidarların getirdikleri ekonomik bunalımın, yıkımın yükünü geniş emekçi yığınların sırtına yüklüyorlar. Hiç gözlerini kırpmadan bile bile işçi sınıfını suçlamaya kalkışıyorlar. Bunalımın suçlusu diye işçi grevlerini göstermek çabasına girişiyorlar.

«TOPLUMSAL ANLAŞMA» :
İŞÇİ HAKLARININ BUDANMASI

Demokratik haklar, yönetime katılma, kârdan pay alma sözcüklerinin ardına saklanarak işçi hareketini kontrol altına almaya, sınıf savaşımını engellemeye, uzlaşmacılığı sınıf sendikalarına aşılamaya çalışan sosyal demokrasinin **«toplumsal anlaşma»** teorisi, uluslararası sosyal demokrasinin yıllardır yaymaya çalıştığı **«toplumsal ortaklık»** teorisinin kötü bir kopyasıdır.

Sosyalizmin kapitalizme olan üstünlüğünün hayatın her alanında kanıtlanması, kapitalizmin kaçınılmaz çöküşünü hızlandırmaktadır. Bugün bütün kapitalist ülkelerde burjuvazinin geleceğini tehdit eden işçi hareketlerini engellemek, amacından saptırmak için burjuva ideologları ellerinden geleni yapıyorlar. Kapitalizmin tüm **«halkın refahını»** sağlamaya çalıştığını, özgürlük, eşitlik ve demokrasi düzeni olduğunun demogojik biçimde tekrarlayıp duruyorlar. **«Sosyal hukuk devleti», «halk kapitalizmi», «refah devleti»** gibi soyut teorilerle kapitalizmi ayakta tutmaya çalışıyorlar.

Burjuva devlet, işçi hareketini güdümüne almak için her yola başvuruyor. İşçi örgütlerinin özgürlüklerini kısıtlamak, baskı ve terör uygulamak bu çabaların bir yönünü oluştururken, diğer yönünü işçi - işveren ilişkilerine ve özellikle toplu iş sözleşmesine doğrudan müdahale etme biçiminde görülüyor. Kapitalizmin genel bunalımı, emek - sermaye ilişkilerinde devlet müdahalesinin doğrudan bir hâl almasını beraberinde getiriyor.

«TOPLUMSAL ANLAŞMA» —
«TOPLUMSAL ORTAKLIK»

Burjuva teorisyenlerin iddiaları, sınıf savaşının artık sona erdiği yalanı, çeşitli dönemlerde ısıtılıp ısıtılıp tekrar piyasaya sunuluyor. Değişik kavramlarla, değişik yorumlamalarla ortaya atılıyor.

İngiltere'de, F. Almanya'da, Avusturya'da sosyal demokrat iktidarlar bu teorilerin önde gelen uygulayıcıları. Ancak, **«toplumsal ortaklık»** teorisi sadece bu ülkelerde değil, Batı Avrupa, Kuzey Amerika, Kanada vb. gibi yerlerde de ağızlardan düşürülmüyor.

Elbette **«toplumsal ortaklık»** görüşleri sadece gerçekle ilgisi olmayan demogojik düşünceler değildir. Bunlar, yeni koşullar altında kapitalist sömürü sisteminin işlevini kesintisiz sürdürmeyi amaçlayan büyük sermaye açısından, işçi ve işçi örgütlerine karşı izlenen özgül politikadan kaynaklandıkları için, özel bir önem kazanırlar.

Sosyal-demokrat partilerin sağ-kanat liderleri ve reformist sendikalar, **«toplumsal ortaklık»** görüşünü ideolojik bir silah olarak kabul edince, bu özgül politika, işçi sınıfı hareketi için ciddi bir tehlike halini alır. Eski oportünist görüşlerle, burjuvaların **«yeni toplumsal ortaklık»** teorisini birleştiren sağ-kanat sosyal demokrasisi, bugün artık, yalnız sınıf mücadelesinin değil, burjuva toplumundaki uzlaşmaz sınıfların da varlığını tanımamaktadır. **«Toplumsal ortaklık»** politikasını desteklemeleri, sağ-kanat reformistlerini, işçi sınıfı hareketinde burjuvazinin başlıca dayanağı haline getirmiş ve bu durum birçok yönden işçilerin kendi hakları ve sınıf çıkarları uğruna sürdürdükleri mücadeleyi engellemiştir.

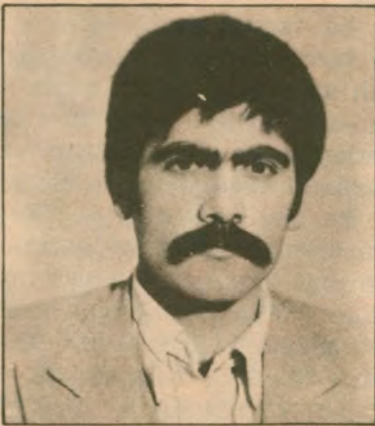
«TOPLUMSAL ORTAKLIK» VEYA
«TOPLUMSAL ANLAŞMA» : SINIF
UZLAŞMACILIĞI

Gerek **«toplumsal ortaklık»** teorisi olsun, gerekse bunun ülkemizde isim değiştirmiş şekli **«toplumsal anlaşma»** olsun özünde içerik olarak sınıf uzlaşmacılığı olup, burjuvazi ile işçi sınıfının çıkarlarının aynı olduğu, bu yüzden çatışmalarına gerek kalmadığını savunur.

«Toplumsal ortaklık», burjuvazinin işçi sınıfına kabul ettirmeye çalıştığı belli bir politika ve günümüz kapitalizminin ideolojik öğretisidir. Kapitalistle işçi, işçi sendikalarıyla işveren örgütleri ve burjuva partileriyle sosyal demokratlar arasındaki ilişkilerde, bu politika izlenmektedir.

«Toplumsal ortaklık» teorisi, sınıf uzlaşmacılığı düşüncesini somutlaştıran ve birbirinden, kökenleri, içerikleri, kapitalist üretim ilişkilerinin yapısını çarpıtmaya yaramaları, sömürüyü ve işçi sınıfı mücadelesini baskı altında tutmayı gizleme biçimleriyle ayrılan bir dizi burjuva kavramlardan oluşur.

Burjuvazi, sosyal demokrat liderler, reformist sendikacılar bu teoriyi ne kadar iyi cilalarlarsa cilalasınlar, sınıf uzlaşmacısı yönünü gözlerden gizleyemezler. İşçi sınıfı ise bu **«ihanet belgesi»**ni tanımamaktadır. Böylesi bir anlaşmaya varanları iyi tanımaktadır.

EGE KÖY-DER GENEL BAŞKANI TALİP ARSLAN :

Köy emekçilerinin savaşım hedefi işçi sınıfının savaşımıyla uyumludur

Türkiye işçi sınıfı hareketinin serpilip, gelişmesi ve sınıf savaşımına damgasını vurması geniş toplumsal kesimleri derinden etkiliyor. İşçi sınıfı hareketinin öncülüğünde daha geniş kitleler sınıf savaşımına katılıyor.

Köylülük de işçi sınıfı hareketinin doğrudan etkisiyle hızla örgütlenme sürecine giriyor. Bir yanda küçük ve orta üretici köylüler demokratik halk kooperatifçiliği için KÖY-KOOP çatısı altında kenetlenirken, öte yanda Ege ve Marmara Bölgelerinde KÖY-DER adı altında demokratik örgütlenmeler güçleniyor. Köylülüğün örgütlenmesi yolunda ileri, olumlu adımlar atılıyor.

Yaz dönemi boyunca bu örgütlenmenin daha da hızlanacağı ve yoğunluk kazanacağı açıktır. Bunu gözönüne alarak okuyucularımızı KÖY-DER örgütlenmesi hakkında aydınlatmak amacıyla Ege KÖY-DER Başkanı sayın Talip Arslan ile bir konuşma yaptık.

İYG • Sayın Talip Arslan, KÖY DER'in kuruluş amacı nedir?

• Ülkemiz emekçilerinin çoğunluğu kırsal kesimlerde yaşamaktadır.

Köy emekçileri kavramı; orta ve küçük üreticileri, tarım işçilerini ve köy emekçi gençliğini içerir. KÖY-DER'in kuruluş amacı, köy emekçilerini somut sorunları etrafında yığınsal demokratik platformda örgütleyerek, işçi sınıfımız önderliğinde emperyalizme, tekellere ve faşizme karşı demokrasi ve bağımsızlık savaşımındaki onurlu yerini almasına katkıda bulunmaktır.

Bu amaçla köy emekçileri olarak, merkezi yığınsal demokratik örgütümüz Ege KÖY-DER'i kurduk.

İYG • Sayın Arslan, KÖY-DER'in örgütlenme biçimi nedir? Hangi köylü kesimlerini kapsamaktadır?

• KÖY-DER, köy emekçilerinin yığınsal demokratik örgütüdür. Genel Merkeze bağlı il ve ilçelerde bölge temsilcilikleri, köylerde şubeler biçiminde örgütleniyoruz.

KÖY-DER; tarım emekçileri, küçük ve orta mülk sahibi üreticilerle, köy emekçi gençliğini demokratik yığın örgütü ilkeleri doğrultusunda örgütlemeyi hedef alıyor.

İYG • İşçi - köylü bağlaşıklığı üzerine düşünceniz ve bunda KÖY-DER'in işlevi nedir?

• İşçi - köylü bağlaşıklığının ana halkası tarım işçileri ve küçük üreticilerin örgütlenmesinden geçer. Bunun yanısıra zengin köylülüğün dışında kalan orta mülk sahibi üreticilerin örgütlenmesi de, işçi - köylü bağlaşıklığında önemle gözönüne alınması ve omuz verilmesi gereken bir olaydır.

Köy emekçilerini oluşturan; tarım işçileri, küçük üreticiler, orta mülk sahibi üreticiler ve köy emekçi gençliğinin ortak sorunlarının yanısıra, bu kesimlerin özgül sorunları da vardır. Bu farklılıklar, farklı ekonomik - demokratik örgütlenmeleri köy emekçileri için zorunlu kılmaktadır. Tarım işçileri ve yoksul köy emekçileri için demokratik sınıf ve kitle sendikacılığı savaşımı zorunlu iken, küçük ve orta üreticiler için demokratik üretim kooperatiflerinde örgütlenme vazgeçilmezdir.

Köy emekçilerinin düzenli iş, demokratik tarım iş yasası, sosyal güvenlik, toprak, makine, gübre, ilaç, üreticiler lehine taban fiatı, pahalılığın önlenmesi, demokratik kooperatifçilik gibi istemleri uğruna yürüttükleri savaşımın karşısında emperyalizm, tekeller, toprak beyleri ve büyük tüccarlar vardır. Egemen gerici güçlere karşı en kararlı ve ardıcıl savaşımı işçi sınıfımız vermektedir. Bu nedenle, köy emekçilerinin savaşım hedefleri işçi sınıfımızın savaşımıyla uyumludur. Köy emekçilerinin sorunlarının köklü çözümü işçi sınıfı savaşımıyla bağlanmaktan geçer.

Köy emekçilerinin demokratik yığın örgütü KÖY-DER'de örgütlenmesi, işçi - köylü bağlaşıklığı yolunda atılan ileri, somut bir adımdır. İşçi - köylü bağlaşıklığının yaşama geçmesinde belirleyici etken işçi sınıfının partisinin yürüttüğü ardıcıl savaşımdır.

İYG • Sayın Arslan, genel hatlarıyla bugün köylülerin sorunları ve istemleri nelerdir?

• Köy emekçilerinin başlıca sorunları; işsizlik, sosyal güvenceden yoksunluk, mesleksizlik, topraksızlık, yeterli kredi alamamak, tüccar sömürüsü, pahalılık, tarımsal ürün fiatlarının düşüklüğü, eğitimsizlik, ışıksızlıktır.

Başlıca istemlerimiz; düzenli iş, demokratik tarım iş yasası ve sigorta, mesleki eğitim, toprak, yeterli kredi, makine - ilaç ve gübre, küçük ve orta üreticiden yana taban fiatı, demokratik kooperatifçilik, pahalılığın ve enflasyonun önlenmesi, asgari ücretlerde hak eşitliği, eğitim ve sağlık hizmetlerinden tam yararlanma...

Köy emekçilerinin bu istemlerinin çözümünün, işçi sınıfı hegemonyasında köy ve diğer emekçi kesimlerin ardıcıl olarak sürdürdüğü ileri demokratik düzen savaşımının utkusundan geçtiğinin bilincindeyiz. Ne var ki, köy emekçileri olarak yaşamsal istemlerimiz için yığınsal demokratik savaşımımızı ve örgütlülüğümüzü sürekli yükseltmek de bir zorunluluktur.

ORADA GELEC

BARIŞ PİRHASAN
HAFEST GENEL BAŞKANI

CÜNEYT BAŞBUĞ
İGD ULUSLARARASI İLİŞKİLER MD
— HAFEST GENEL SEKRETERİ

11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali, 28 Temmuz - 5 Ağustos günleri arasında sosyalist Küba'nın başkenti Havana'da gerçekleştirildi. Dünya demokratik gençlik ve öğrenci hareketinin en büyük uluslararası gösterisi başarıyla yapıldı. Festivalin yapılmasının barış ve ilerleme güçlerinin belirleyiciliğini açıkça göstermesinin yanısıra daha bir çok önemli yönü var. Gericisinden, ırkçısından, maocusundan yöneltilen saldırılara ve karalama kampanyalarına karşın ABD emperyalizminin burnunun dibinde böylesine bir başarıyı demokratik gençlik hareketi tarihine yazmak, dünya gençleri ve öğrencilerinin yüreklerini ve bileklerini ortak düşmana karşı, ortak düşmanın 80 mil uzağında kenetlemek ilerici, barışçı dünyanın büyük zaferidir.

DEMOKRATİK GENÇLİK VE ÖĞRENCİ HAREKETİNİN EN BÜYÜK PLATFORMU KÜBA'DA OLUŞTURULDU

11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'nin en önemli özelliklerinden birini katılım oluşturuyor. Festivale 145 ülkeden, 1800'den fazla gençlik ve öğrenci örgütünü temsilen 20 bine yakın kişi katıldı. Katılanlarınn niteliği açısından, çok geniş politik, toplumsal görüş ve dini inanıştaki gençlik kitlelerini bağrında toplaması açısından daha öncekilerden ileriydi.

Bugüne dek çeşitli nedenlerden dolayı festival hareketinin dışında kalmış birçok uluslararası ve ulusal örgüt 11. Festivale katıldı. Sadece katılmakla kalmayıp, hazırlık çalışmalarında da aktif görev aldı. Ayrıca birçok dinci gençlik örgütü, genç hristiyan hareketi vb. festival etkinliklerine çeşitli biçimlerde katıldılar.

TÜRKİYE AÇISINDAN BÜYÜK BİR KAZANIM

11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivaline ülkemizden de geniş bir gençlik gurubunun katılmış olması onu ulusal planda daha önemli kılıyor. Bu katılım yıllardır gençliğimizden titiz bir kıskançlıkla gizlenen uluslararası dayanışmaya Türkiye'den uzatılan el, verilen omuzdur. Bu katılım pratikte geçerliliğini yitirmiş saçma yasaklar zincirinin, gelişen ilerici hareket karşısında gücsüzlüğünün kanıtı, açıkça iflasıdır. Özellikle Türkiye'den katılımın değişik gençlik ve öğrenci örgütlerini kapsadığı, değişik politik görüşteki örgüt temsilcilerini de içerdiği göz önüne alınırsa elde edilen kazanımın önemi açıkça gözükmektedir.

FESTİVAL ANTİ - EMPERYALİST GÜÇLERİN ULUSAL BİRLİĞİNİ DE GÜÇLENDİRİCİDİR

Festival hareketi gençliğin ve öğrencilerin uluslararası alanda olduğu kadar ulusal alanda da birliği için önemli bir platformdur. Festivalin ortak ülküleri geniş gençlik kitlelerini birleştirici rol oynamaktadırlar. Türkiye'de bu durum festival hareketinin önemli bir özelliğini oluşturmuştur. Çeşitli gençlik ve öğrenci örgütleri, ister ulusal planda örgütlenmiş olsunlar, isterse bölgesel ve akademik planda, biraraya gelerek 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali için ulusal hazırlık komitesi işlevini yürüten **«Havana Festivalini Tanıtma Derneğini»** - HAFEST'i oluşturdular. HAFEST kuruluşundan başlamak üzere özenli bir çalışma yürüttü. Bir yandan böylesine uluslararası önemde bir olayı kitlelere duyurmaya çalıştı. Bir yandan da festivale katılımın biçimleri ve çok geniş olan programda etkin yer alabilme gibi konularda kafa yordu. Festivale ilk kez yığınsal olarak hazırlanıldığı ve konunun büyük kitleler tarafından pek yakından bilinmediği göz önüne alınırsa çok güç bir görev başardı.

Ayrıca, festivale katılım için kuruluşunda etkin yer almış örgütlerin dışına da çıkacak aynı platformda, özellikle festival gibi soylu ülküleri olan bir platformda biraraya gelebilecek tüm örgütlere çağrı yaptı. Festival platformunu, ulusal planda olması gerektiği gibi, anti - emperyalist, anti - faşist güçlerin ulusal birliğini güçlendirici yönde geliştirdi. Bu ise Türkiye gençlik hareketi için bir kazanım olan festivalin bir diğer çok önemli yönünü oluşturuyor.

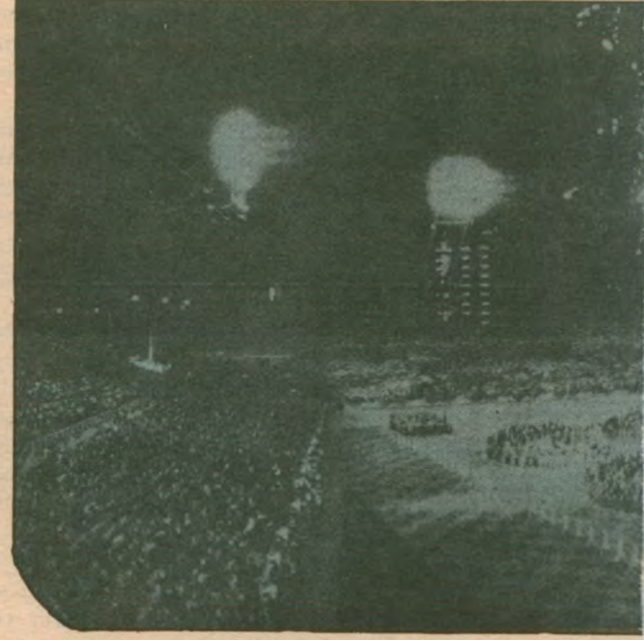
FESTİVAL KÜBA ÜZERİNDEKİ YALAN DUVARINI YIKTI

Bütün dünya gençlik ve öğrenci örgütlerinin ortaklaşa üzerinde durdukları konu 11. Festivalin sosyalist Küba'da yapılmasının önemi idi. Emperyalizmin tehditi altında, yılmadan savaşım vererek sosyalizmi kurmuş olan Küba halkı için festivalin ülkelerinde yapılması onur kaynağı oldu. Üç yılı aşkın bir zamandır her Kübalı festivale hazırlanmayı birincil görev bilmiş ve tüm çabasını bu yönde kullanmış. Bütün yığın örgütleri her duvarda yazılı olan **«Her Kübalı Bir Festival Aktivistidir»** belgisine sıkıca sarılmış. Kübalılar içtenlikle bütün olanaklarını bu büyük uluslararası eylemin başarısına açmışlar.

Çabaları bir yandan dünya gençliğini olanaklı en iyi biçimde ağırlamak, bir yandan da, halkın, sosyalist devrimin kazanımlarını en yalın biçimde sergilemeye yönelikti. Emperyalist propagandaya, maocu karalamalara en iyi ve en şiddetli yanıtı verdiler. 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'nin ilk kez Avrupa dışında, Amerika kıtasının ilk sosyalist ülkesi Küba'da yapılmasının anlamı çok büyük.

POLİTİK MERKEZLERDE BİR ÇOK ORTAK SORUN TARTIŞILDI

11. Festivalin programının önemli bir kısmı politik merkezlerde yoğunlaşmıştı. Bu merkezlerde gençliğin içinde bulunduğu bir çok sorunun yanı sıra, bölgesel sorunlar da tartışıldı. Çeşitli politik görüşlerin temsilcileri bu dirimsel konularda ortak yaklaşımlar sağlamaya çalıştılar ve sorunların çözümü için somut öneriler çevresinde biraraya geldiler.

Dünya barışı, silahsızlanma, yeni uluslararası ekonomik düzen, tekellere karşı savaşım, işsizlik, eğitim ve bilimin halk yararına kullanılması, anti-emperyalist savaşım, demokratik hakların geliştirilmesi vb. bir çok konu tartışıldı. Ayrıca dünyanın bir çok yerinde ırkçılığa, sömürgeciliğe, yenisömürgeciliğe, faşizme karşı savaşım veren halklar ve gençlerin savaşımlarıyla dayanışma toplantıları, mitingler yapıldı. Sekiz gün süresince binlerce bildiri okundu ve değerlendirildi.

Bütün bu tartışmalarda egemen olan bir tek şey vardı; karşılıklı düşünceye saygı, karşılıklı anlayış ve ortak düşman emperyalizme karşı birlikte savaşım isteği.

Bu merkezlerden en önemlisini **«Gençlik Emperyalizmi Suçluyor»** adlı olanı oluşturuyordu. Bu merkezde değişik ülke temsilcileri, emperyalizmin ve uşaklarının saldırılarına maruz kalanlar somut kanıtlarını sergilediler. Olayların gerçek tanıkları gördüklerini anlattılar. Belgeler, kanıtlar bir bir ortaya döküldü. Tüm açıklığı ve iğrençliğiyle emperyalizmin iç yüzü ortaya döküldü.

Örneğin eski CIA ajanı Philip Agee, CIA'nın dünya halklarına karşı giriştiği bütün kirli oyunları açıkladı. İnsanlık düşmanı bu örgütün oyunlarını sergiledi.

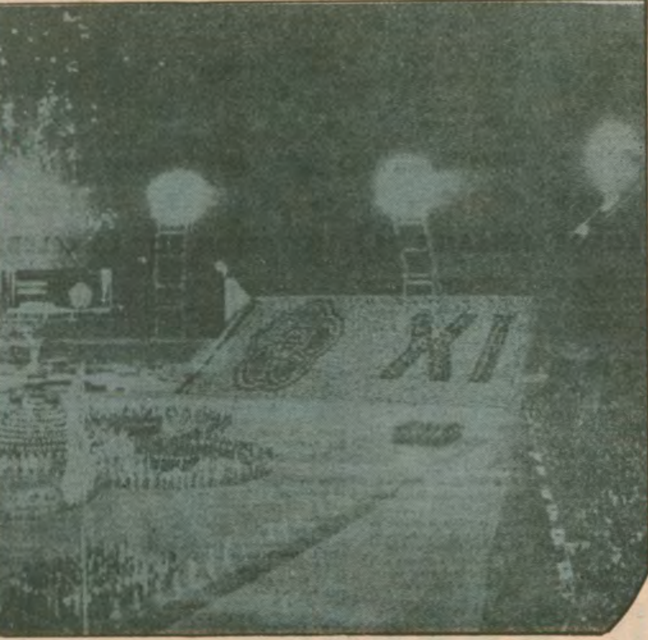
FESTİVAL ULUSLARARASI ÖĞRENCİ HAREKETİNİN BİRLİĞİ İÇİN DE ÖNEMLİ BİR ADIM OLDU

Festival programı içinde oluşturulan **«Uluslararası Öğrenci Merkezi»** bütün yönleri ile öğrenci hareketinin içinde bulunduğu sorunların değerlendirilmesinin yapıldığı, çözüm yollarının araştırıldığı bir forum oluşturdu. Öğrenci gençliğin halkların barış, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm savaşımına katkıları, eğitimin ayrıcalık olmayıp bir hak olduğu, çeşitli ülkelerde yüksek öğrenim gençliğinin içinde bulunduğu ekonomik durumlar, tekellere hizmet eden eğitim, Öğrenci Merkezinin ilgi çeken konularını oluşturuyordu.

Merkez aynı zamanda aynı öğrenim dalında okuyanların biraraya gelmesini, sağladı. Bölgesel toplantılarda ise bölge sorunları, değişik ülke gençlerinin bu sorunlara yaklaşımları tartışıldı. Yer alan komisyonlarda ise eğitimin halk yararına düzen-

, KÜBA'DA MUTLU

EĞİ YAŞANDI DÜNYANIN

lenmesi, bir çok ulkede öğrencı gençliğın karşı karşıya bulunduğu sorunların çözümlenmesi gibi sorunlar tartışıldı.

Uluslararası Öğrenci Merkezi olarak Havana Üniversitesi seçilmiş idi. Küba Devrim tarihinde önemli bir yeri olan üniversitenin böylesine bir amaç için seçilmiş olmasının anlamı çok büyüktür. Mella, Echievella gibi öğrenci hareketinde ve işçi sınıfı hareketinde etkin yerleri olan devrimciler bu öğrenim kurumunun öğrencisi idiler ve genç yaşta gericiler tarafından öldürüldüler. Festival onları tanımayan kitlelere bir kez daha tanıttı.

«SANAT, EMPERYALİZME KARŞI BİR SİLAHTIR.»

Festival boyunca, Genç Sanatçılar Merkezinin ana belgisi **«Sanat, emperyalizme karşı bir silahtır»** oldu. Yeteneklerini, becerilerini, halklarının savaşımlarına adamış on bine yakın genç sanatçı kendi dallarında yarattıklarıyla, uyguladıklarıyla emperyalizme karşı verilen bu ortak kavgaya katıldılar. Gitarlar, sazlar, buzukiler, balalaykalar gençlerin daha mutlu bir dünya için verdiği onurlu savaşımı bezedi festival boyunca.

Genç Sanatçılar Merkezi, ayrıca çeşitli ülkelerden birçok genç sanatçının katılmasıyla yapılan açık oturumlara, tartışmalara tanık oldu.

BİR ARAYA GELEBİLMEK

Festivalin gençlere tanıdığı en büyük olanak bir araya gelebilme olanağı. Doğrudan, yalana, dolana bulaşmadan biraraya gelebilme olanağı. Sekiz gün boyunca tüm Havana bu olanağı değerlendirenlerle doldu, taştı. İkili görüşmeler, dostluk karşılaşmaları, imzalanan ortak metinler, ortaklaşa yürütülen kültür gösterileri ırkları, dilleri, dinleri değişik binlerce genci biraraya getirdi. Ortak sorunlar, ortak kavgalar dile geldi.

Dostluklar birlikte olmakla daha pekişir. Önyargı ve önkoşullanmalar, karşı karşıya gelerek, konuşup anlaşarak ortadan kalkar. Festival, Havanada, bir önceki 10. Festival sırasında ASBP MK Birinci Sekreteri ve Ulusal Hazırlık Komitesi Başkanı Honecker'in söylediklerini bir kez daha kanıtlamış oldu. **«Gençlerin biraraya gelmesini ancak emperyalistler, gericiler istemez. Bizler hangi düşüncede olurlarsa olsunlar, birlikte olarak tartışmalarını, dans etmelerini, şarkı söylemelerini istiyoruz. Çünkü ancak böyle biraraya gelerek dostluğun, barışın değerini anlar ve onlar için savaşımda güçlenirler.»**

ÇOCUK; SOSYALİZMDE TEK AYRICALIKLI SINIF

Festival sırasının en etkin merkezlerinden birini de **«Uluslararası Çocuk Dostları Merkezi»** oluşturuyordu. Çeşitli ülkelerden, çocuk eğitimi, pedagoji gibi alanlarda çalışan kişilerin, örgütlerin yanısıra yüzlerce piyoner de gelmişti bu merkeze. Çocukların barış, dostluk için yaptıkları resimler sergilendi.

Çocuk merkezi, devrimden önce hayal bile edilemeyecek denli güzel ve büyük olan José Marti Piyoner Kampında bulunuyordu. Aynı anda 21 bin çocuğun kalabildiği bu kampta çocukların özgürce gelişmeleri için tüm olanaklar seferber edilmiş.

Festival bu konuda büyük bir olaya tanık oldu. Sosyalist ülkeler içinde bile çok önemli bir ileri atılım olan Küba Çocuk ve Gençlik yasası yürürlüğe girdi. Yasa çocukların ve gençlerin özgürce gelişimleri, kendilerini yeteneklerine göre geliştirmelerini sağlayıcı nitelikte. Böylesine bir yasanın 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali sırasında yürürlüğe girmesinin Küba halkının, gençliğine, çocuklarına verdiği önemi göstermesi açısından ilgi çekici.

ULUSLARARASI DAYANIŞMA; ÇAĞIMIZIN EN GÜÇLÜ SİLAHI

Festivaller, başlangıcından bu yana uluslararası dayanışmanın somutlandığı en büyük platformları oluşturmuşlardır. 11. Festival de böyle oldu. Sömürünün, ezginin her biçimine karşı direnen, savaşım veren halklar ve gençlerle dayanışma, festivallerin varlık koşulundan bu soylu görev tüm festival boyunca her an yaşama geçirildi. Güney Afrika, Filistin, Şili, Latin Amerika, Asya, yeni bağımsızlığını kazanmış ülkeler, halkları ve gençleriyle olan dayanışma, toplantılarda, mitinglerde dile geldi. İşsizliğe, tekellerin sömürüsüne, ayrımcılığa karşı hakları için savaşım veren kapitalist ülke gençleriyle olan destek alanlara çıktı.

Dayanışma sadece soyut bir anlam taşımıyordu. İlerici, demokrat gençlik savaşkan halklarla olan dayanışmalarını, yürüttükleri kampanyaları belgelediler. Daha da ötesi, dayanışma komitelerinde toplanan milyonlarca liralık yardımlar festival sırasında sahiplerine ulaştırıldı.

BAŞARI, DÜNYA SOSYALİST SİSTEMİNİN VE TÜM İLERİCİ GÜÇLERİNDİR

1947'de Pragda ilk gerçekleştirilenden bu yana gerçekleştirilen tüm festivaller başta dünya sosyalist sistemi olmak üzere ilerici güçlerin desteğinde ve öncülüğünde yapılmıştır. Festivaller ilk zamanlarda soğuk savaşçılara vurulan en büyük darbeleri oluşturmuştur. Gericiler tarafından yöneltilen her türlü saldırıyı sosyalist ülkeler göğüslemiş ve yine sosyalist ülkeler defalarca festivallere ev sahipliği yapmışlardır.

Sosyalist ülkeler ve bu ülkelerin gençlik örgütleri festivalleri örgütlerken hiç bir zaman ön koşul ileri sürmemiştir. Aynen 1978'de Küba'da yapıldığı gibi. Ne bir düşünce zorla dayatılmış, ne de bir olay bir propagandaya alet edilmiştir. Tam tersi, Küba'da delegasyonların geldiği gün açıkça belirtildiği gibi herkesin düşüncelerini özgürce savunmaya hakları olduğu söylenmiştir.

YARATICI EMEĞE, KAPİTALİST ÇİRKEFE

Küba Komünist Partisi MK Birinci Sekreteri Başkomutan Fidel Kastro'nun kapanış konuşmasında belirttiği gibi evlerine dönecek delegeler değişik ortamlara gidecekler. Sosyalist ülke gençleri yaratıcı emeğin içine gidecekler. Kendi geleceklerini inşa ettiklerinin bilincinde olarak. Sömürünün her biçimine karşı ardıcıl olarak yürüttükleri savaşımı, dünya halklarıyla dayanışmayı festivalde somutlamanın mutluluğunu taşıyarak.

Kapitalist ülke gençleriyse, ekonomik, toplumsal ve ahlaki bir yıkım içine çoktan girmiş olan ülkelerine dönecekler. Bunalımların, baskının, ayrımcılığın yasa olduğu memleketlere gidecekler. Festivalde gördükleri, bildikleri, öğrendikleri kapitalizmin sonuçlarına, tekellerin baskısına, işsizliğe karşı savaşımda yol gösterici, hızlandırıcı olacaklar.

Festivaller, 11. sinde de açıkça görüldüğü gibi, dünya demokratik gençlik ve öğrenci hareketine ivme kazandıran olaylar. Gençler, adlarını bile bilmedikleri insanların desteğini, dayanışmasını duyuyorlar savaşımlarında.

11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'nin uluslararası ve ulusal kazanımları güçlendirilmelidir. Havana 78, genelde dünya gençliği, özelde ülkemiz gençliği açısından kazanımlarla dolu geçti. Önümüzde duran ivedi görev bu kazanımları geliştirmek, güçlendirmek. Çağımızın en güçlü silahı olan uluslararası dayanışmanın etki gücünü yurdumuzda gericiliğe, faşist tehlikeye karşı verilen savaşımın içine çekmek. Bu savaşımın içinden uluslararası dayanışmaya katkıda bulunmak.

Dar çıkarlar, değerlendirme yetersizliği nedeniyle festival hareketinin, ülkemizde de çok sağlam kökler salan festival hareketinin dışında kalanlar olabilir. Festival kazanımlarının güçlendirilmesi savaşımı çok daha verimli bir alan yaratacaktır. İnanıyoruz ki, bu alan festival hareketine inanmış ilerici, barışsever, demokrat gençliği birleştirici olacaktır.

11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali sırasında Havana'da olanlar, oraya Türkiye'den çağrılı olarak katılanlar, sözleriyle, sazlarıyla en iyisini yapmaya çalıştılar. Orada, Türkiye gençlerinin istemlerini, özlemlerini en yetkin biçimde dile getirmeye çabaladılar. Şimdiki görevleri edinilen deneyleri, gördüklerini Türkiye gençliğine aktarmak. Dünyada yürütülen savaşımı, bizimlerini tanıtmak.

Ancak böyle yapmakla festival hareketine somut katkıda bulunulur. Ancak böyle yapmakla hakkımız ve sorumluluğumuz olan uluslararası dayanışma güçlendirilir.

MAOCULARIN PROVOKASYONLARI SÖKMEYECEKTİR

İlericilere yurtseverlere saldırmayı görev edinen Maocuların bu politikalarının en son örneği Kadıköy'de yaşandı. Eğitim Enstitülerinin açılmasıyla birlikte, Maocuların ilericilere karşı saldırı ve provakasyonları arttı. Maocu bozkurtlar Kadıköy'de çeşitli yerlerde yazı yazan, afiş asan, bildiri dağıtan ilerici yurtsever gençlere saldırdılar, kurşunladılar. İlerici öğretmen Fahrettin Yılmaz'ın cenazesini kaçırdılar.

Saldırılar bu kadarla kalmadı. Maocular ilerici yurtsever gençleri Kadıköy halkıyla, esnafıyla yüz yüze getirmek için maske değiştirdiler. Esnaf kılığına girdiler. Akıllarınca, IGD Kadıköy Şubesi önünde esnaf kılığında tezgâh açan Maocular, İGD'lilere saldıracak, karşılık verilince de Kadıköy halkı ve esnafına «İGD'li sosyal faşistler esnafa saldırıyor» kışkırtmasını yayacaktılar.

Son olayda bu senaryo oynandı. Maocular çarşıda bildiri dağıtan ilerici yurtsever gençlere sopa, silah ve kilolarla saldırdılar. Kendi tezgahlarını kendileri dağıttılar. Olay sonucunda, 2'si ağır 6 İGD üyesi yaralandı. Polis hemen sonra derneği basarak 50 İGD üyesini suçsuz yere gözaltına aldı. Derneğin boş olmasını fırsat bilen Maocu faşistler derneği basarak içeriyi dağıtmış, dernekte bulunan eşyaları talan ederek alıp götürmüşlerdir. Sonra sözde **«ilerici»** basına haber yollayarak **«esnaftan haraç toplamak isteyen İGD'lilere esnaf karşı çıktı»** yalanını uydurmuşlardır. Polis ise bu olaydan sonra gözaltına alınanları serbest bıraktı.

Ertesi gün Kadıköy çarşı esnafının şikâyeti üzerine esnaf (!) kılığındaki Maocu faşistlerin tezgahları kaldırıldı. Bunun üzerine Maocu faşistler çarşıda terör havası estirdiler. O gün bildiri dağıtmak isteyen İGD üyelerine tekrar saldırdılar. Maocu faşistlerin bu saldırısı püskürtüldü. Anladıkları dilden derslerini aldılar. Kaçarlarken çarşı esnafının tüm tezgahlarını dağıtıp yağmaladılar. Olay yerine gelen polis, 3 Maocu saldırganı yakaladı, 3 tabanca ele geçirdi. Maocu bozkurtlar kaçarlarken çevredeki dükkanlara üzerlerindeki silahları atıp suçsuz yere bazı esnafın gözaltına alınmasına neden oldular.

Maocuların bu saldırılarının nedeni açıktır. İGD Kadıköy Mühürdar Şubesini kapattırmak için tüm yolları denemektedirler. Ama bu saldırılar amacına ulaşamamıştır ve ulaşamayacaktır. Kadıköy'de gün geçtikçe gelişen ilerici yurtsever gençlik hareketi bu saldırıları boşa çıkartacaktır. Kadıköy ilerici yurtsever gençliği provokasyonlara gelmeyecektir.

KADIKÖY'DEN İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER

POLİS, 10 TEMMUZ MAHALLESİNİ BASTI

28 Temmuz 1978 Cuma gecesi başta Zonguldak Emniyet Müdürü olmak üzere ON TEMMUZ MAHALLESİ'ni basan polis sabahlara kadar mahallede bulunan Kürtler üzerinde terör estirmiştir. Kapıları kırarak yapılan arama sırasında İGD üye ve sempatizanları Emniyet Müdürü tarafından dövülmüştür. Çoğunlukla Kürt anti-faşistlerin kaldığı bu mahalleye düzenlenen baskın ertesi günde sürmüş, kadınlara ağır hakaretler yapılmıştır.

Olayın ardından mahalle halkı ve İGD'liler bir miting düzenleyerek, polisin bu saldırgan tutumunu ve ON TEMMUZ MAHALLESİ'ne karşı yapılan saldırıyı kınamışlardır. Mitingte **«Ulusal Baskıya Son!!», «Yaşasın On Temmuz!», «Yaşasın İGD!», «Faşizme Geçit Yok!», «Yolumuz İşçi Sınıfının Yoludur!», «Polis Baskısına Son!»** belgileri haykırılmıştır. Mahalle halkının kitlesel olarak katıldığı mitingte çok sayıda İGD Zonguldak Bülteni Özel sayısı dağıtılmıştır.

ZONGULDAK'TAN İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER

MAOCULAR İGD'Lİ BİR GENCİ AĞIR YARALADILAR

Bornova'da Osman Gazioglu isimli İGD üyesi bir genç maocular tarafından demir çubuk ve zincirlerle dövülerek ağır yaralandı. Koma halinde Tıp Fakültesi Hastanesi'ne kaldırılan Osman Gazioğlunun sağlık durumunun tehlikeli olduğu bildirildi.

Diş Hekimliği Fakültesi 3. sınıf öğrencisi olan Osman Gazioğlu hayatının korunması için bir süre önce dilekçe ile polis ve savcılığa başvurdu. Ancak herhangi bir önlem alınmadı. Daha sonra sınav için okula gelen Osman Gazioğlu 20 kişilik maocu bir gurubun saldırısına uğradı. İGD'li gencin anlına önce tabanca dayayan maocu saldırganlar daha sonra Osman Gazioğlu'nu demir ve zincirlerle dövmeye başladılar. Osman Gazioğlu'nu komaya girinceye kadar döven saldırganlar daha sonra kayıplara karışmışlardır.

Çevreden yetişenler tarafından hastaneye kaldırılan Osman Gazioğlu birara güçlükle ifadesini verebilmiştir. Doktorlar Osman Gazioğlu'nun durumunun endişe verici olduğunu belirtmişlerdir. Olaydan sonra kaçan maocu saldırganlar yakalanmamışlardır.

İZMİR'DEN İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER

İGD KARABÜK ŞUBESİ YAKILDI

İGD'ye yönelik saldırılar, tüm yurt çapında çok yönlü olarak sürdürülüyor. İGD üyelerinin saldırıya uğraması, bıçaklanması, kurşunlanmasının yanısıra dernek binalarının bombalanması, yakılması, anti-demokratik uygulamalarla kapatılmaya çalışılması vb. biçimlerde kendini gösteren baskılar, İGD'nin gelişimine paralel olarak her geçen gün daha da yoğunlaştırılıyor. Son olarak İGD Karabük Şubesi'nin faşistler tarafından yakılması bu baskılara somut bir örnektir.

2 Ağustos 1978 Salı sabahı saat 05'de faşistler İGD Karabük Şubesi'ni ateşe verdiler. Bina tümüyle yandı. Olayın ardından İGD Karabük Şube Başkanı Erdal Arslan ve Karabük'teki demokratik kitle örgütleri bir açıklamayla olayı protesto ederek, derneğin yakılmasıyla neyin amaçlandığını ortaya koydular.

Öte yandan Zonguldak'ta eylem ve güç birliğini oluşturan 37 demokratik kuruluş, İGD Şubesinin faşistler tarafından yakılan binasında bir basın toplantısı düzenlediler. Basın toplantısından önce İGD'li gençlerin dağıttığı bildiri ile olayın altında yatan gerçekler halka açıklandı. Olay ilerici demokrat çevrelerde geniş bir tepki yarattı, ilerici gençler tarafından düzenlenen bir mitingle kınandı. Fakat mitingten hemen sonra polis içlerinde İGD Karabük Şube yöneticilerinin de bulunduğu 7 İGD üyesini gözaltına aldıktan sonra, tutukladı. Aynı gün İGD Karabük Şubesi'nin önünde düzenlenen basın toplantısı, çok sayıda İGD üyesi, demokratik kuruluş temsilcileri ve üyelerinin katılmasıyla yapıldı. Basın toplantısını Karabük halkından da kalabalık bir grup izledi. Ayrıca demokratik kuruluşlar üst komitesi İGD Karabük Şubesi'nin zararlarının ortaklaşa karşılanması yönünde ivedi olarak bir kampanyanın başlatılmasını da karar altına aldı.

KARABÜK'LÜ İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER

ÇAYIR ŞENLİĞİ BAŞARIYLA SONA ERDİ

Frankfurt Türkiyeli İşçiler Birliği'nin düzenlemiş olduğu Çayır Şenliği 8.7.1978 günü başarıyla sona erdi. Açıkhavada yapılan ve yoğun yağmura rağmen 500'ü aşkın Türkiyeli yurttaş, çok sayıda basın mensubu ve Alman şenliğe katıldı. Şenlikte ulusal sporumuz güreş büyük bir ilgiyle izlendi. Çocuk yarışmalarından sonra, Frankfurt Halkevi'-nin ve Bad Hamburg çocuk folklorunun gösterileri yerli ve yabancılar tarafından coşkuyla alkışlandı. Şili'li yurtseverlerin de katıldığı şenlik uluslararası dayanışma gösterisi oldu. Türk yiyecek ve içecekleri şenliğe katılanlar tarafından adeta kapışıldı. Ayrıca çıkarılan İşçi Birliği rozetleriyle, yardım kampanyası büyük ilgi gördü.

Örgüt temsilcisi yaptığı konuşmada **«Çalışan işçiler olarak, gülmek ve eğlenmek bizim de hakkımızdır. Ama parababaları bunu bile bize çok görmektedirler. Bizi ezenlere, hor görenlere, ülkemizde tırmanan faşizme karşı birlikte ve örgütlü mücadele vermeliyiz. Ülkemizde can güvenliği sağlanmalıdır. Faşist MHP, Ülkü Ocakları ve Ülkücü Gençlik Derneği kapatılmalıdır. Faşizme karşı mücadele veren POL-DER üzerindeki anti-demokratik baskılara son verilmelidir.»** demiştir.

FRANKFURT TÜRKİYELİ İŞÇİLER BİRLİĞİ

GÖKSEL DEMİRTAŞ'I YİTİRDİK

İlerici Liseliler Derneği (İLD) ve İlerici Gençler Derneği (İGD) üyesi GÖKSEL DEMİRTAŞ arkadaşımızı geçirdiği bir hastalık sonucu yitirdik. GÖKSEL'imiz işçi sınıfının yolundan şaşmadan yürüyen ilerici gençliğin yılmaz bir savaş neferiydi. Yiğit arkadaşımızın ölümü bizler için acı bir kayıptır. Anısı mücadelemize ışık tutacak, yolumuzu aydınlatacak, savaşımımıza bayrak olacaktır.

İZMİR'DEN İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER

ATAŞ VE PETROL SÖMÜRÜSÜ

Ülkemizde sınıf çelişkilerinin hızla artması, ekonomik bunalımın had safhaya varması, döviz dar boğazı, bir yandan faşizm tehlikesini gündeme getirirken, bir yandan da bu tehlikeye karşı ilerici, demokrat, sosyalist unsurların mücadele birliğinin gerekliliğini yakıcı bir şekilde ortaya koyuyor.

Ulusal bağımsızlığımızın kazanılması yolunda demokratik örgütlerin İzmir'de başlattıkları güç ve eylem birliği çalışmaları ATAŞ ve PETROL SÖMÜRÜSÜ konulu konferansı ile ilk somut örneğini verdi.

İçlerinde İGD, İLD ve İKD'nin de bulunduğu 38 demokratik kuruluş, 5 Ağustos günü Fuar Ekici Över Bahçesinde konuşmacı olarak katılan İzmir CHP Milletvekili Süleyman Genç, İktisatçı ve Yazar Özlem Özgür, TİP İzmir İl Başkanı Vedat Pekel'in katıldıkları konferansta aşağıdaki isteklerin gerçekleşmesi yolunda mücadele vereceklerini açıkladılar:

1) Emperyalist petrol tekellerinin, ülkemizde maden kaynaklarımızı rahatça sömürmelerini sağlayan yasanın değiştirilmesi,

2) Petrol üretimi, işlenmesi ve dağıtımının devletleştirilmesi,

3) ATAŞ'a para ödenmeden el konulması,

Doğal olarak sorun sadece ATAŞ'ın devletleştirilmesi değil, tümüyle değer kaynaklarımızın yönetimi, üretimi ve dağıtımının, yurt içi ve yurt dışı pazarlamasının ulusumuzun elinde olması sorunudur.

Süleyman Genç konuşmasında çok uluslu tekellerin ülkemiz ekonomisine yön verebilmek için siyasal olarak da baskı altında tuttuklarını, çok uluslu tekellerin Türkiye'de kaldıkları sürece döviz dar boğazının ve ekonomik krizlerin yok olamayacağını açıklayarak ATAŞ ile ilgili tüm hukuksal işlemlerin tamamlandığını söyledi.

Özlem Özgür de son haftaların en önemli sorunu olan ATAŞ ve Petrol sömürüsünün Türkiye'ye uygulanan yenisömürgeciliğin bir yöntemi olduğunu; NATO'su, CENTO'su, IMF'si, çok uluslu tekelleri, montaj sanayisi ile yeni sömürgeciliğin tüm araçlarının tamamlandığını sayısal örnekler vererek açıkladı.

Bu durum elbetteki birkaç aylık bir sorun değil. 1950-1960 yıllarında gerici, Amerikancı DP iktidarının ülkeyi Amerikan emperyalizmine, uluslararası tekellere peşkeş çektikleri yıllarda ekilen tohumların meyvelerini alıyoruz bugün. Gerici iktidarlardan Türkiye'de petrol arama yetkisi alıp topraklarımızda milyarlarca lira harcayarak sözde petrol arayan Mobil, Shell, BP gibi uluslararası petrol tekelleri yerli işbirlikçilerle elele döviz kaynaklarımızı kuruttular. Milyarlık kâr transferleriyle ulusal gelirimizin büyük bir bölümünü emperyalist metropollere taşıdılar.

Sadece petrolde değil, ulaşım ve enerji dallarında da kan emici tekellere kapılarımız sonuna dek açıldı. Ekonomik yönden İMF'lere, Amerikan atom harmanlarına peşkeş çekildi. NATO ile emperyalist - kapitalist sisteme giren Türkiye, bugün sosyalist sisteme karşı ileri bir savaş karakolu görevini üstleniyor.

Emperyalizme karşı verilecek mücadelenin aynı zamanda faşizme karşı da, tekellere karşı da mücadele demek olduğunu bilen tüm ilerici, demokrat sosyalist ve komünistlerin güç ve eylem birliğinin ivedilikle sağlanması yolunda üzerlerine düşen görevleri yapmaları gerekiyor.

Kısaca özetlemek gerekirse, ulusal bağımsızlığımızın kazanılması ancak ABD emperyalizmi ile tüm ilişkilerin koparılması, petrol ve maden kaynaklarımızın devletleştirilmesi, NATO, CENTO gibi emperyalizmin saldırı odaklarından çıkılması, tüm ikili kölelik antlaşmalarının yırtılması ile gerçekleşir.

Bu uğurda güç ve eylem birliğini hayata geçirmede ilk adımı atan İzmir'deki 38 demokratik kuruluşun mücadelesinin Türkiye genelinde yaygınlaştırılması bugünün şartlarında vazgeçilmez bir görevdir.

YARIŞMA

GENÇ SANATÇILAR,
GENÇ KARİKATÜRCÜLER, RESSAMLAR, FOTOĞRAFÇILAR,
GENÇ ÖYKÜ YAZARLARI!

«İlerici Yurtsever Gençlik Gazetesi» genç sanatçıların yapıtlarını değerlendirmek, sanatsal çalışmalarını ilerici yurtsever gençliğin ulusal ve uluslararası çapta örgütlenme savaşımının ve uluslararası dayanışmasının bir alanı olmasını sağlamak, ilerici sanatın gelişmesine ve yaygınlaşmasına katkıda bulunmak amacıyla şiir, karikatür, resim, afiş, öykü, politik fıkra ve fotoğrafçılık dallarında birer yarışma düzenlemiştir. Şiir, karikatür, resim, afiş, öykü ve fotoğrafçılık dallarındaki yarışmaların konusu **«Anti-emperyalist dayanışma, barış ve dostluk» tur.**

Politik fıkra dalında ise konu sınırlandırılması yapılmamaktadır. Yarışmaya katılmak, sanat yapıtlarıyla gençliğin ulusal ve uluslararası savaşım bayrağını yükseltmek her ilerici yurtsever genç sanatçının görevidir. Özellikle Küba'da yapılan 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'nin bittiği şu günlerde bu görev daha büyük bir önem taşımaktadır.

- **Şiir dalında yarışmaya katılan yapıtlar en fazla 60 mısradan oluşmalıdır.**
- **Öyküler 3 daktilo sayfasını geçmemelidir.**
- **Şiirler, öyküler, politik fıkralar 5 kopya halinde daktilo veya el yazısı ile okunaklı bir biçimde yazılmalıdır.**
- **Şiir yarışmasına en fazla 3 şiir ile katılınabilir.**
- **Karikatürler 25×35 veya 35×50 boyutlarındaki resim kâğıtlarına rapido veya çini mürekkeple çizilmelidir.**
- **Resimler karakalem, suluboya, yağlıboya vb. olabilir, boyut sınırlandırması yoktur.**
- **Afişler renkli veya siyah beyaz, boyutları 50×70 veya 35×50 olmalıdır.**
- **Fotoğrafların boyutları en az 18×24 olmalıdır (Siyah beyaz)**
- **Yarışmaya katılan yapıtların hiçbir yerde yayınlanmamış, başka bir yarışmaya katılmamış olması gerekmektedir.**
- **Yapıtlar en geç [illegible] tarihine kadar postaya verilmiş olmalıdır.**
- **Yarışmaya gönderilen yapıtların her hakkı gazetemize aittir, geri verilmez.**
- **Yarışma sonuçları saptanan jüri tarafından belirlenecek, şiir ve politik fıkra dalında ön elemeyi kazanan 10'ar yapıt 10-17 Kasım Dünya Gençlik ve Öğrenci Haftası içinde İstanbul'da yapılacak olan gecede okunacak, dereceye giren yapıtlar geceye katılanlar tarafından seçilecek.**
- **Her daldan dereceye giren yapıtlar tüm yurtta gezici bir sergide sergilenecektir.**
- **Afiş, fotoğrafçılık ve şiir yarışmalarında 1.'lik alanlar 1500 TL, 2.'lik alanlar 1000 TL, 3.'lük alanlar ise 500 TL. ile, diğer yarışmalarda 1.'lik, 2.'lik, 3.'lük alanlar ise plaketlerle ödüllendirileceklerdir.**
- **Şartlara uymayan yapıtlar yarışma dışı bırakılacaktır.**

Genç sanatçılar!.. Yapıtlarınızı gençliğin uluslararası dayanışmasının güçlenmesi, gençliğin sorunlarının sergilenmesi ve savaşımına katkıda bulunması için faşizme, emperyalizme ve savaş kışkırtıcılarına karşı birer silah olarak kullanın! Yapıtlarınızla bu savaşıma katılın, dayanışmayı pekiştirin, yaşama geçirin! Haydi görev başına! Haydi yarışmaya!..

İGD SAMANDAĞ YENİ MAHALLE ŞUBESİ BAŞKANI:

"BALIKÇILARIN SORUNLARINI BALIKÇILAR ÇÖZECEKTİR"

İGD Samandağ Yeni Mahalle Şubesi de Tekebaşılı balıkçıların sorunlarını yakından izlemek amacıyla davet edildi. TKDD'nin düzenlediği bu toplantıya balıkçılarla birlikte geniş bir kitle katıldı.

Toplantıda konuşan balıkçılar, tayfa göreviyle ağır şartlarda çalıştırıldıklarını, had safhaya varan pahalılık karşısında aldıkları ücretin yeterli olmadığını, bunun karşısında ekonomik ve demokratik haklar için balıkçıların tam bir dayanışma ve birlik içinde olmaları gerektiğini belirttiler. Ücretlerinin artırılması için emekçi balıkçıların eylem kararı alacağı sırada SGB'li birkaç kişi toplantıyı amacından saptırmaya, huzursuzluk yaratmaya yeltendi. Emekçileri TKDD'li SGB'li diye birbirlerinden ayırmaya çalıştılar.

SGB'lilerin bu tavırları üzerine söz alan İGD Şube Başkanı, sorunun TKDD veya SGB sorunu olmadığını, balıkçıların sorunlarını ancak balıkçıların çözeceğini, bunında ortak hareket etmekle gerçekleşebileceğini belirtmesinden sonra SGB'li birkaç kişi toplantıyı terk etti. Toplantıyı düzenleyen TKDD, bu hareketin balıkçıların sorunları ile ilgili çalışmayı durduramayacağını, aksine çalışmaları daha da hızlandırmaları gerektiğini açıkladı. SGB'li birkaç kişinin bu bozguncu tavrı, toplantıya katılanlar tarafından protesto edildi.

SAMANDAĞ'LI İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER

MİLAS'TA FAŞİST SALDIRILAR YOĞUNLAŞIYOR!

Geçtiğimiz hafta içinde Milas'ta bir faşistin düğünü bahane edilerek terör estirildi. Polislerle işbirliği yapan eli kanlı halk düşmanı faşistler ilerici belediye başkanımızın evini taşladılar. Daha sonra ilerici arkadaşlarımıza saldırıldı. Fakat kendi anladıkları dilden derslerini aldılar.

Faşist saldırganlar bunun üzerine üç arkadaşımıza pazar yerinde saldırdıktan sonra aynı günün akşamı, çelik sopalarla, otomatik silahlarla, taşlarla derneğimizi tahrip ederek kaçtılar. Faşistlerden Zafer Balıkçı olay yerinde bir bekçi tarafından yakalandı. Ancak Kaymakam, Komiser, Cumhuriyet Savcı Yardımcısı ile anlaşan MHP'nin parababaları faşist saldırganı serbest bıraktırttı.

Faşistlerin azgın terörü, kurşunları, zorbalıkları ilerici yurtsever gençleri yıldıramıyor. Yıldıramayacak...

MİLAS'LI İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER

GÜNLEME

• 5 Ağustos 1969

Demir Döküm Fabrikası işçiler tarafından işgal edildi. İşçiler ücretlerin sözleşmeye uygun olarak verilmediğini bildirdiler. İşgal 5 gün devam etti. İşveren polisten fabrikanın boşaltılmasını istedi. İşçiler kadınlı erkekli, hep beraber fabrikayı korudular.

• 8 Ağustos 1930

1930 yılında işçilerin örgütlenmesi üzerine gizli toplantılar yoğunluk kazanmaya başladı. Duvarlar gizlice afişlendi. İşçilerin örgütlenmesini ve hakları için savaşımlarını önlemek zorlaşmaya başladı. İşçiler **«Laik Cumhuriyetçi İşçi Fırkası»** ve **«Sosyal Demokrat Fırkası»**nı kurmak için izin istiyorlar, siyasal alanda var olup, yaşam şartlarını düzeltmek için savaşım veriyorlardı.

• 11 Ağustos 1921

Amele Fırkası kuruldu

• 11 Ağustos 1968

Reşat Fuat Baraner öldü. 1900 yılında doğan R. Fuat Baraner 18 yaşında Lenin'e Nobel Barış Ödülü'nün verilmesini önerdi. Uzun yıllar TKP Merkez Komitesi Politik Büro üyesi olarak çalıştı. 20 yıl ağır hapis cezası giyen Baraner, Marks, Engels ve Lenin'in birçok eserini dilimize kazandırdı.

• 23 Ağustos 1970

Yapı-İş Sendikası Başkanı olan Necmettin Giritlioğlu Aliağa Rafinerisi'nde yapılan grev sırasında gerici güçlerin bir komplosuyla öldürüldü.

dünya siyasetinde güçlü

BLOKSUZLAR

Yugoslavya'nın başkenti Belgrad'da 25 - 30 Temmuz tarihleri arasında yapılan, 86 bloksuz ülkenin dışişleri bakanları ile 25'i aşkın kurtuluş hareketinden toplam 119 temsilci, konuk ve gözlemcinin katıldığı Bağlantısız Ülkeler Konferansı, dikkatleri yine bloksuz ülkelere ve dünya sahnesinde aldıkları önemli konuma çekmiştir. Emperyalizmin tüm bölücü çabalarına karşın konferansa egemen olan iyimser hava sonuç belgesine de yansımıştır. Zaire, Mısır, Somali ve Kamboçya yönetimlerinin konferans süresince izledikleri ihanet çizgisi, Belgradbuluşmasında birçok olumlu kararın çıkmasını engelleyememiş ve bölücüler, bloksuzluk hareketinden, bir kezdaha dıştalanmışlardır. Belgrad Konferansı sonuç belgesinde yeralan kararların belli başlıcaları şunlardır:

- Bağlantısızlar Doruk Toplantısının, 1979 Eylül'ünde, **—emperyalist güçlerle işbirliği yapan gerici yönetimli ülkelerin tüm engelleme girişimlerine karşın—** sosyalist Küba'nın başkenti Havana'da yapılması kararlaştırılmıştır.
- Somali ve Kamboçya temsilcilerinin, Küba ve Vietnam'ın bloksuzlar topluluğundan çıkarılması yolundaki önerileri reddedilmiştir.
- Emperyalizmin bloksuz ülkelere karşı her türden müdaheleci girişimleri kınanmış ve emperyalizme, sömürgeciliğe, yeni sömürgeciliğe, ırk ayrımına ve yayılmacılığa karşı etkin tavır alınması kararlaştırılmıştır.
- Bloksuz ülkelerle gelişme yolundaki diğer ülkeler arasındaki işbirliğini geliştirmek için bir **«eylem programı»** kabul edilmiştir.
- Bloksuz ülkeler arasındaki bazı sorunların çözümlenmesi için Sri Lanka'nın başkanlığında bir **«çalışma grubu»** oluşturulmuştur.
- Kıbrıs'la ilgili olarak Birleşmiş Milletler kararlarının acilen uygulanması ve yabancı askerlerin Kıbrıs'tan çekilmesi istenmiştir.

Bloksuz ülkelerin Belgrad Toplantısı'nda alınan tüm bu kararlar emperyalist güçleri büyük ölçüde korkutmuş, emperyalist basın bu konuda da bloksuz ülkelere karşı propagandasını hızlandırmıştır.

Bloksuzluk politikası, 2. Emperyalist Paylaşım Savaşının bitiminde, sömürgeciliğin çöküş sürecinin hızlandığı bir dönemde ortaya çıkmış ve ulusal kurtuluş savaşlarıyla emperyalizmin sömürgecilik zincirini kırarak bağımsızlıklarını kazanan Asya, Afrika ve Latin Amerika ülkelerinin emperyalist yayılmacılığa ve savaş kışkırtıcılığına karşı barış içinde bir arada yaşama ilkesi doğrultusunda birlikte hareket etme isteminin bir yansıması olmuştur.

Özgürlüğünü yeni kazanan ülkelerin politik bağımsızlıklarını güçlendirmelerinde ve ekonomik bağımsızlıklarını kazanmalarında önemli bir dönüm noktası olan bloksuzluk politikasını benimseyen genç bağımsız devletler —iç politikalarındaki farklılık ne olursa olsun— temel uluslararası sorunlara karşı genel olarak ortak hareket edebilmektedirler. Bu ortak hareketin başlıca yansıması; uluslararası planda emperyalizmin harpçi politikasına karşı tam bir silahsızlanma ve kalıcı bir barış, ulusal planda ise ülke sınırları içerisinde emperyalist tekellerin at oynatmalarına izin vermeme biçiminde olmaktadır. Bu da emperyalist saldırganlığın damarlarını tıkamakla kalmayıp genel olarak sosyalist bir yöneliş içerisinde bulunan bu ülkelerin girişimleri, emperyalist-kapitalist kampın, güçler dengesinde aldığı yeri sarsması açısından önemli bir etken olmaktadır. Çünkü, sömürgeciliğe karşı yürütülen mücadelenin sonucunda ortaya çıkan bloksuzluk hareketi içerisinde yeralan ülkelerin ezici bir çoğunluğunun anti-sömürgeci ve anti-emperyalist çizgileri emperyalizme karşı aktif bir politika izlenmesi yönündedir.

Bu konuda, gerek Mali Cumhurbaşkanı Modibo Keita'nın, bloksuzluğun **«hiçbir zaman, yabancı ege menliğine karşı pasif kalınacağı, ulusların kaderlerini kendilerinin belirlemesi hakkına karşı olan güçler önünde hareketsiz durulacağı anlamına gelmediği»** (1) yolundaki sözleri, gerekse de bloksuzlar hareketi sözcülerince Birleşmiş Milletler oturumlarında, sosyalist ülkelerin başını çektiği, emperyalizmin saldırgan askersel politikasının geriletilmesi konusundaki önerilerin desteklenmesi, bloksuz ülkelerin uluslararası emperyalizme karşı verilen mücadeledeki önemini ortaya koymaktadır.

Gelişmede; kendi öz olanaklarına dayanma ilkesini benimseyen bloksuzluk hareketi, bu ilkeyi her türlü yolla geçersizleştirmeye çalışan emperyalizmin yeni-sömürgecilik siyasetine karşı da aktif bir tavır almaktadır. Hatta bu konuda bloksuz ülkeler, Birleşmiş Milletler Örgütü içerisinde önemli bir baskı unsuru oluşturmaktadır. Örneğin, 60 Asya ve Afrika ülkesinin katıldığı 1963 yılında yapılan Moşi Konferansı'nda, Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nun **«Sömürge Ülkelere ve Halklara Bağımsızlık Verilmesi Kararı»**nın acilen gerçekleştirilmesi istenmiş ve özgürlüğe kavuşmuş ülkelerde emperyalist etkinin kökten kazınması, yabancı tekel yatırımlarının millileştirilmesi, ABD'nin yenisömürgeciliğine ve Ortak Pazara karşı kararlı bir tutum takınılmıştır.

Tüm bu başkaldırının çıkış noktası, yani, emperyalizme ve sömürgeciliğe karşı bloksuz ülkelerin verdikleri bu mücadelenin kökleri 1955 yılında yapılan tarihi Bandung Konferansı'na dayanır.

BANDUNG KONFERANSI: BLOKSUZLUĞUN TARİHİNDEKİ KİLOMETRE TAŞI

29 Asya ve Afrika ülkesinin katıldığı ve Endenozya'nın Bandung şehrinde yapılan konferans emperyalizmin gözünü, Batı Alman emperyalistlerinin ideologu Klaus Mehnet'e **«Batı, bir Afrika-Asya sendikası doğmasını önlemek için elinden gelen herşeyi yapmalıdır»** (2) dedirtecek kadar korkutmuştur. Konferansta alınan kararlar, özgürlüğünü yeni elde etmiş ülkelerin **«Batılı Büyükler»**e karşı duydukları nefretin bir simgesidir.

Bloksuzluğun ilk temellerinin atıldığı tarihi Bandung Konferansı'nın diğer bir önemli yanı da, bağımsızlıklarını elde etmiş olan Asya - Afrika ülkelerinin dış politikalarındaki temel ilkelerin saptanmasıdır. Bu temel ilkeler saptanırken hareket noktası, Dünya Barışını ve İşbirliğini Geliştirme Bildirgesi'nde yeralan **«İnsanın temel haklarına, Birleşmiş Milletler Örgütü'nün amaç ve ilkelerine, bütün ülkelerin egemenlik ve toprak bütünlüğüne ve uluslararası sorunların barış yoluyla çözümlenmesine saygı gösterilmesi»** (3) olmuştur. Konferansta, emperyalizmin savaş kışkırtıcılığı, silahlanma politikası yerilmiş ve sömürge ülke halklarının mücadelesiyle somut dayanışma içerisinde bulunulacağı karar altına alınmıştır.

Sömürgeciliğin sert bir biçimde eleştirildiği konferansta, Cezayir'in durumu görüşülmüş ve Cezayir sorununun barışçı bir biçimde çözümlenmesi istenmiştir. Bandung Konferansı'na katılan ülkeler, ulusal kurtuluş savaşı veren Fas ve Tunus halklarıyla dayanışma içerisinde olduklarını ve Endonezya'nın, Batı İrian'ın geri verilmesi yolundaki, haklı isteğini desteklediklerini belirtmişler, Güney Afrika Cumhuriyeti'ndeki ırkçı tavırları ağır bir biçimde eleştirmişlerdir.

Konferansta, Bandung anlayışı ismiyle biçimlenen ve Asya-Afrika dayanışmasının bölge ve ırk sınırları içerisine hapsedilemeyeceği yolundaki görüş, içlerinde Çin, Hindistan, Endonezya ve Mısır'ın da bulunduğu ülkeler grubu tarafından kabul edilmiştir. Kısacası, konferansta emperyalizmin saldırgan politikasına karşı, Asya - Afrika dayanışmasının barışçı politikasıyla savaşım kararı alınmıştır.

Bandung'da genel çizgileriyle ortaya çıkan bloksuzluk politikasının temel ilkeleri daha sonra düzenlenen birçok bloksuz ülkeler konferansına ışık tutmuştur. Bu ilkeler doğrultusunda bloksuzluk hareketi içerisinde yeralan ülkelerin sayısında önemli bir artış göze çarpmaktadır. Örneğin 26 Aralık 1957 - 1 Ocak 1958 tarihleri arasında Kahire'de yapılan İlk Asya - Afrika Dayanışma Konferansı'na 45 ülkenin delegeleri katılırken, Konakri'de yapılan 2. konferansa 55 ülke katılmıştır. Bu sayının artışı ulusal kurtuluş hareketlerinin sosyalizme yönelimlerinde görülen ilerlemelere paralel olarak aynı zamanda bloksuzluk kavramının içeriğini zenginleştirmiştir. Bloksuz ülkeler topluluğunun gelişmesi emperyalizmin genel bunalımının derinleşmesinin somut bir göstergesi olmuştur.

1963 yılının Şubat ayında 60 Afrika ve Asya ülkesinin katılımıyla Tanganika'nın Moşi kentinde yapılan 3. Konferansta, bazı siyasi liderlerin bloksuzluk hareketine milliyetçi ve soygüdücü bir görünüm verme çabaları boşa çıkartılmış ve **«ulusal kurtuluş hareketlerinin, emperyalist bir termonükleer savaş başlatma plânına karşı mücadeleye içten bağlı olunduğu»** (4) kabul edilmiştir.

Bloksuzluk hareketinin gelişiminde, 1963 Eylül'ünde Lefkoşe'de Asya - Afrika Örgütü yöneticilerinin katıldıkları ve 1965 Mayıs'ında Gana'nın Winneba kentinde yapılan Asya - Afrika Dayanışma Konferanslarının yanı sıra 8 - 12 Temmuz 1969'da Belgrad'da yapılan, bloklar dışı ülkelerin temsilcilerinin katıldıkları danışma toplantısı büyük önemdedir. Bu toplantıda, barış, bağımsızlık ve gelişme sorunları açısından, bloksuzluk politikasının bugünkü dünyada oynadığı rol ile çeşitli alanlarda, bloksuz ülkeler arasındaki ilişki ve işbirliği gözden geçirilmiştir.

Bloksuz ülkelerin, özellikle Bandung Konferansı'ndan sonra yaptıkları toplantılar, emperyalist güçler tarafından önemli saldırılara uğramıştır. Bloksuz ülkelerin dünya politik sahnesinde önemli bir güç haline geldiğini gören emperyalizm **«böl ve yönet»** taktiğiyle, bloksuz ülkelerin aralarındaki —yönetimlerinin politik farklılıklarından doğan— çelişkileri artırarak, bloksuzluk hareketi içerisinde cepheleşmeyi gerçekleştirmeye çabalamış bunda da belirli ölçülerde başarılı olmuştur.

EMPERYALİZM: BLOKSUZLUĞUN BAŞ DÜŞMANI

ABD'nin en gerici politik kişiliklerinden, Dışişleri Bakanı John Foster Dulles'ın, 1950'lerin ortalarında, bloksuzluğun **«ahlak dışı»** bir olgu olduğu yönündeki sözleri, o yıllardan bu yana emperyalizmin bloksuz ülkelere saldırılarının temel ilkesi durumundadır.

Emperyalizmin saldırısı, bloksuzluğun anti-emperyalist, anti-militarist ve anti-sömürge yapısını bozmağa yöneliktir. Bloksuzluk hareketi içerisinde yeralan bazı ülkeleri **«iki bloktan da aynı derecede uzak tutma»** siyaseti emperyalizmin en önemli saldırı araçlarından biri olmuştur. Bu da aslında, emperyalizmin, bloksuz ülkelerin sosyalist ülkelerle iyi ilişkiler ve işbirliğini geliştirmelerini engellemek için tezgahladığı bir oyundan başka birşey değildir. Bu konuda Lesoto Komünist Partisi yetkililerinden Jeremiah Mosotho, sosyalist ülkelerle dostluğun, bağlantısızlar hareketinin özüne ve biçimine tümüyle uygun olduğunu belirterek, **«o kanıdayız ki bağlantısızlık hareketi ancak anti-emperyalist olabilir. İki kamp, iki toplumsal sistem, öyle gelişigüzel bir kefeye konamaz. Bunların biri, gelişme halindeki ülkeleri sömürmekte, öbürüyse destekleyerek, onlara yardım ettiğini»** (5) belirtmektedir.

Emperyalizmin, bloksuzluk hareketi içerisinde yeralan genç bağımsız devletler üzerinde oynadığı bir diğer oyun da, bu ülkelerin aralarındaki sınır çatışmalarını körüklemek ve bu yolla da fiili saldırısını bazı gerici yönetimli ülkelerin liderlerini

bir ittifak:

kullanarak sürdürmektir. 1963 yılının sonbaharında emperyalist çevrelerin kışkırttıkları Fas ve Cezayir arasındaki sınır çatışması bunun somut bir örneğidir. Bu çatışma Asya - Afrika ülkeleri arasında kuşkuya yolaçmış, fakat Habeş İmparatoru I. Haile Selasiye ve Mali Cumhurbaşkanı Modibo Keita'nın arabuluculuğuyla, Mali'nin başkenti Bamako'da biraraya gelen Cezayir ve Fas devlet başkanlarının askeri harekatı sona erdirmeleri, sorunları, bloksuzların kendi aralarında çözebileceklerini bir kez daha ortaya koymuştur.

EMPERYALİZM BLOKSUZ ÜLKELERE DOĞRUDAN MÜDAHALE EDEMİYOR

Genellikle bloksuzluğa açıktan müdahale girişimlerinde başarısızlığa uğrayan emperyalizm artık yeni yöntemler denemek zorunda kalmaktadır. Bu yöntemlerden bir tanesi de, AET gibi kuruluşları araya sokarak genç bağımsız devletlerin gelişmekte olan ulusal ekonomilerini emperyalizme bağımlı bir hale getirmektir. Bu sinsi girişimin öncülüğünü Batı Avrupa kapitalistleri çekmekte ve Batı Avrupa ülkelerinin «yardımı» olmaksızın bloksuz ülkelerin ekonomilerini geliştiremeyeceklerini öne sürmektedirler. Bu girişimlerinde belirli ölçülerde başarılı olmuşlar, örneğin, 1963'de 18 Afrika ülkesini Ortak Pazar'la anlaşma imzalamaya ikna etmişlerdir. Emperyalizmin bu saldırı yöntemi, 1962 yılında yapılan Afrika Özgürlük Savaşçıları Konferansı'nda «**en büyük tehlike**» olarak nitelenmiş ve bu sızma planının özünde, bloksuz ülkeleri, bloksuzluk siyasetinden alıkoyma amacı taşıdığı belirtilmiştir. Bu sızma planına karşı, gelişmekte olan bloksuz ülkelerin benimsedikleri yol «**Temel olarak, gelişmekte olan ülkelerin kendi hammadde kaynaklarına kendilerinin egemen olması**» (6) olarak tanımlanan Yeni Uluslararası Ekonomik Düzen (YUED)'dir. Bloksuzlar politikasında, YUED, bloksuz ülkelerin, emperyalizmin yeni-sömürgeci yöntemlerine karşı ulusal ekonomilerini ve ekonomik kaynaklarını geliştirmeleri, sosyalist ülkeler topluluğuyla çok yönlü işbirliği ve yarara dayalı bir ilişki kurmaları için bir sistem olarak ortaya çıkmaktadır.

Yazının başında da belirttiğimiz gibi, genel olarak sosyalist bir yönelim içerisinde bulunan bloksuz ülkelerin, bu yönelim hareketinin doğru bir çizgide gelişebilmesi için, seçecekleri kalkınma yolu büyük bir önem taşımaktadır. Çünkü «**bugün üçüncü dünya ülkeleri içindeki sınıf mücadelesinin ve bu ülkelerin son yıllardaki sosyalist ve emperyalist ülkelerle olan ilişkilerinin ana kapsamını ve temel hedefini, kalkınma yolunu seçme meselesi oluşturur**» (7). Bloksuz ülkelerin durumuna bakıldığında ise, bu seçimin, kaba. kapitalist aşamayı yaşamadan sosyalizme geçişin bir yöntemi olan kapitalist olmayan kalkınma yolundan yana bir tercih kullanarak yapıldığı görülmektedir. Bloksuzluk hareketi içerisinde tutarlı bir anti-emperyalist, anti-sömürgeci tavır içerisinde olan Angola, Mozambik, Cezayir, Vietnam gibi ülkelerin deneyimleri bu olgunun somut ve en iyi örnekleridir.

Emperyalizmin sağdıcı Maocu Pekin yönetiminin bloksuz ülkelere saldırılarının temel amacı ise bu ülkeleri kendi hegemonyası altına almak ve savaş kışkırtıcısı politikasına alet etmektir. Maocu Çin yönetimi tüm gücüyle, Asya - Afrika halkları arasına ayrılık tohumları ekmek ve dayanışmayı engellemek için çalışmaktadır. «**Bu politikanın en açık örneği, 1965'de Cezayir'de toplanması gereken Asya-Afrika ülkeleri Devlet ve Hükümet Başkanları İkinci Konferansı'nın sabote edilmesidir.**» (8) Bu sabotör tavır daha sonraki yıllarda Çin'in Maocu yöneticilerinin dış politikasının temel taşlarından birisi olmuştur.

Güdülen bu politika aynı zamanda bloksuz ülkelerin, sosyalist ülkeler topluluğuyla kurdukları iyi ilişkileri baltalama yönündedir. Pekin yönetimi bağımsızlıklarını yeni kazanmış ülkelere yaklaşımında ABD ve Sovyetleri aynı kefeye koyarak, kendi politikasını bu ülkelerde kabul ettirme yolunu tutmaktadır. Bu girişimlere ve Çin politikasını belirleyen «**dünyanın çeşitli yerlerindeki silahlı çatışmaları tahrik etme, bağımsızlığını kazanmış ülkelerde iç savaşlara yolaçma ve ABD ile SSCB'yi bu çatışmaların içine çekerek bir dünya savaşı çıkmasına çalışma**» (9) tavrına karşı Asya-Afrika ve Latin Amerika ülkelerinden tepkiler yoğunlaşmakta ve Çin'e karşı duyulan güvensizlik artmaktadır.

Diğer yandan ise, bloksuz ülkelerle sosyalist sistem arasında iyi ilişkiler ve çok yönlü işbirliği gelişmekte, bu işbirliği emperyalist güçlerin ideolojik saldırganlığını artırmaktadır.

SOSYALİST ÜLKELER VE BLOKSUZLUK HAREKETİ

Emperyalist güçler bu saldırıları öyle bir düzeye vardırmaktadırlar ki, bloksuzluk politikasının «**Sovyet diplomasisinin bir aleti**» olduğunu bile öne sürebilmektedirler. Kalıcı bir barış ve genç bağımsız devletlerin kendi ulusal kaynaklarına dayanarak gelişmelerinin sağlanmasında yardımcı olma ilkelerini bir devlet politikası haline getirmiş olan sosyalist ülkeler topluluğu, emperyalizmin tüm propagandalarına karşı bloksuz ülkelerin sempatisini kazanmıştır. Bu sempatinin maddi temelleri ise SBKP programının şu bölümünde yeralmaktadır:

«**Ulusal devletler dünya sahnesinde bağımsız bir güç olarak gittikçe daha aktif hale gelmektedirler; objektif olarak bu güç temelde ilerici, devrimci ve anti-emperyalist bir güçtür... Artık sömürgeci baskısından kurtulan ülkeler ve uluslar, bugünün başlıca sorunu olan yeni bir dünya savaşının önlenmesinde önemli bir rol oynamaktadırlar.**» (10)

Bu ilkeler ışığında, sosyalist ülkelerin bloksuzlarla gerçekleştirdiği, çok yönlü işbirliği, genç bağımsız devletlerin ulusal ekonomilerini geliştirmelerinde ve siyasi bağımsızlıklarını sağlamlaştırmalarında önemli bir etken olmaktadır. Örneğin Sovyetler Birliği'nin, bağımsızlığını yeni elde etmiş ülkelerin devlet sektörlerine verdiği krediler 3 milyar 500 milyon rubleyi aşmıştır. Bu kredilerle 600'e yakın proje gerçekleştirilmiştir.

Sosyalist ülkelerin bloksuzluk hareketi içerisinde yeralan ülkelere yaptığı yardımlar sadece politik, diplomatik ve askeri alanlarla sınırlanamaz. Önemli ölçülerde gerçekleştirilen ekonomik, teknik ve kültürel yardımlar da, emperyalizmin uluslararası planda gerilemesinde ve genç bağımsız devletlerin sosyalizme doğru yönelimlerinde önemli bir rol oynamaktadır.

EMPERYALİZMİN BLOKLARINDA KALIŞ YA DA ULUSLARARASI POLİTİKADA YALNIZLIK: TÜRKİYE

Geriye baktığımızda, Türkiye'nin bloksuzluk hareketine duyduğu «ilgi»nin Bandung Konferansı'na kadar dayandığını görürüz. O dönemde, yönetimleri batılı güçlerin denetiminde olan İran, Tayland, Nuri es-Said'in Irak'ı, Filipinler, Güney Vietnam ve Japonya'nın yanında Türkiye'de Bandung'da temsil edilmiştir. Dönemin Dışişleri Bakanı ve emperyalizmin Türkiye'deki has adamlarından Fatin Rüştü Zorlu konferansa katılmış, emperyalizmin sözcülüğünü yaparak bloksuzluk hareketinde bölücü bir tutum izlemiş ve konferansta Hindistan Başbakanı Nehru'dan gereken cevabı almıştır. Daha sonralarda ise Türkiye'nin, bloksuzlar hareketi içerisinde yeralmak için belirli çabaları olmuş fakat bu çabalar bazı kısır temaslardan öteye geçememiştir. Örneğin Türkiye'nin, 1958 yılında Kahire'de yapılan konferansa, Lübnan ve Cezayir'deki toplantılara gayrı resmi gözlemci olarak büyükelçiler göndermesi bloksuzluk içerisinde yeralma konusunda belirli adımlar olarak nitelenebilir.

1964 Nisan'ında devrin Başbakanı İsmet İnönü'nün Time muhabirine yaptığı açıklamada, emperyalist batılı devletlerin liderliğine inanmanın cezasını gördükleri yolundaki sözleri ve Türkiye'deki anti-emperyalist güçlerin istemleri, Cumhuriyet iktidarlarında belirli zamanlarda bloksuzluk hareketine bir yakınlığı doğurmuştur. Bu yakınlık biçimsel bir yakınlık olması ve Türkiye egemen burjuvazisinin kendine azgelişmiş ülkelere ihracat pazarı arama çabalarının bir yansıması olarak gelişmesi yanında son Belgrad Konferansı bloksuzlarla ilişkilerin geliştirilmesi sorununu bir kez daha CHP ağırlıklı hükümetin gündemine getirmiştir.

Genel olarak tüm sorunlara bakışta olduğu gibi, ikircikli bir dış politika izleyen CHP ağırlıklı hükümetin dışişleri bakanı, bir haftalık dergide yayınlanan röportajında, «**bağlantısızlarla ilişkilerimiz geliştirilmelidir**» derken, aynı hükümetin başbakanı bundan bir süre önce NATO'dan çıkılmayacağını söylüyordu. Bağlantısızlarla ilişkileri geliştirmek, ama emperyalizmin saldırgan askersel örgütü NATO'dan da çıkmamak. İşte bu tavır yine hükümet çevrelerinin ağzında «**yeni ve kişilikli bir dış politika**» olarak tanımlanmaktadır.

Ama şu gerçek gözden kaçırılmamalıdır; o da CHP ağırlıklı hükümetin dışişleri bakanı tarafından, son Belgrad Konferansı'nda Kıbrıs konusunda alınan kararın «**oldu bittiye**» getirildiği biçiminde değerlendirilmesi, Türkiye'nin bloksuzluk hareketine ne denli namuslu yaklaştığını belgelemektedir.

Belgrad Konferansı'nda Kıbrıs'ın egemenlik, bağımsızlık, toprak bütünlüğü ve bağlantısızlığının sağlanması için tüm yabancı askerlerin adadan çekilmesi, adadaki yabancı üslerin temizlenmesi ve Birleşmiş Milletler kararlarının hızlı ve etkin bir biçimde uygulanması yolunda alınan karar aynı zamanda Türkiye işçi sınıfının ve ilerici güçlerinin de savaşımını verdikleri bir olgudur. Bu olgu bir kez daha Belgrad Konferansı'yla somutlanmış ve Türkiye Hükümetinin dış politikadaki tutarsızlığı ve bunun getirdiği «**yalnızlık**» gözler önüne serilmiştir.

Emperyalist askersel bloklarda kalmanın hiçbir ülkeye hiç bir yarar getirmeyeceği, tam tersine halkların yıkımına yolaçacağı gün gibi aşikârken, emperyalist güçlerin dayatmalarıyla, saldırgan bloklardan çıkmamakta direnmek ve ortayolcu bir politika izlemek uluslararası politik arenada yalıtlanmaktan başka birşey getirmez.

(1) Y. Etinger - O. Melikyan; İttifaksızlar Dünyası, Anadolu Yay, Çev: Yurdakul Fincancı, 1969, s. 46.
(2) a.g.e. s. 50 - 51
(3) a.g.e. s. 50
(4) a.g.e. s. 52
(5) Barış ve Sosyalizm Sorunları, Temmuz 1978, 7 (10), Afrika'nın Görünümü, s. 48
(6) İlerici Yurtsever Gençlik, sayı: 40, Yeni Uluslararası Ekonomik Düzen, s. 16.
(7) E. Jukov - A. İskenderov; Çağımızda Ulusal Kurtuluş Savaşları ve Üçüncü Dünya, Konuk Yay. Çev: Mete Türkben, 1975, s. 227
(8) M. I. Sladkovski - F. W. Konstantinov; Mao'nun Teorik Görüşlerinin Eleştirisi, Konuk Yay. Çev: Kerim Vedat Üner, 1975, s. 108
(9) a.g.e. s. 107
(10) İttifaksızlar Dünyası, s. 184

DOĞU'DA BASKI İKİLİDİR !

Türkiye'de sınıf savaşımı keskinleştikçe egemen güçler köşeye sıkışmakta, işçi sınıfı etrafında saf tutanlar çoğalmaktadır. Kavga her alanda acımasızca sürmektedir. Düşmanın ortaklığı, ortak savaşımı somut kılıyor. Ortak savaşımın içinde yer alan, baskıya yoksulluğa karşı direnen Kürt halkı olunca baskı ikili olmakta, acımasızlaşmaktadır. Bir yandan ağa baskısı, bir yandan da köylerde «silah», «mahkum» arama bahanesiyle halka sürü muamelesi yapılmakta, Kürt halkı boyun eğmeye, köleliğe zorlanmaktadır.

Köylülerin işgücüne el koymakla kalmıyor ağa! Silvan'ın, Bismil'in köylerinde olduğu gibi, namusuna, karısına, kızına namussuzca saldırmakta köylülerin. Sinan Köyü'nde karısını korumaya çalışan köylüyü, önce tabancayla öldüren, sonra da üzerinden traktörle geçen ağa serbestçe dolaşmaktadır. Baskılar, burjuvazinin kolluk kuvvetlerinin baskısıyla, ikilenmekte, ölçüsüzleşmektedir.

Siirt'in Sason ilçesine bağlı Dikbayır Köyü'ndeki olay ilginç örneklerden birisidir: Jandarmalar katil arama bahanesi ile sabahın saat 5'inde, herkes uykudayken köyü tarıyor ve bir anne çocuğuyla birlikte can veriyor. Başka bir evde genç bir erkek öldürülürken, birçok kişi yaralanıyor. Eşyalar paramparça edilip sözümona tüm köy halkı ifade için kadın, çocuk, ihtiyar demeden Sason'a kadar yürütülüyor, ölüler yerlerde süründürülüyor.

Bir de Diyarbakır Kulp ilçesinden örnek verelim: Bu ilçeye bağlı Tuzla Köyü yine mahkum arama bahanesiyle baskına ugruyor. Köyün ileri gelenleri götürülüyor, işkence ediliyor. İbret olsun diye tüm çevre köylerde bu kişiler kan revan içinde gezdiriliyor. Bunun üzerine köylüler daga çıkıyorlar. Köyde kalan jandarma ise tüm kışlık yiyecekleri birbirine katıyor, üzerlerine gaz, mazot döküyor, tütün ve diğer ürünleri çürümeye bırakıyor.

Örnekleri daha da uzatmak mümkündür. Ve ilginçtir ki, Sovyetler Birliği'nde uluslar ve etnik guruplar özgürce kendi gelişimlerini belirlemişken, CİA ajanı iki casusun tutuklanmasına emperyalizm ve gerici güçler yaygara koparırken sürdürülmektedir tüm bunlar.

Ama dünyamız ilerlemeden yana dönmektedir hep. Her geçen gün ezilen ulusların kurtuluş bayraklarıyla donanmaktadır. Kürt emekçi halkı emperyalizme, ağalığa, militarist güçlere karşı savaşımda utkunun; sömürü ve ulusal ezginin olmadığı bir topluma varmanın yolunun maocu provokasyonları da boşa çıkartarak, şovenizmi, milliyetçiliği mahkum ederek, Ulusal Demokratik Cephe'de saf tutmaktan geçtiğinin bilincine varıyor. Türk halkı ile ortak savaşımın yollarında yürüyor.

YAŞASIN TÜRK VE KÜRT EMEKÇİLERİNİN BİRLİĞİ!
UDC KURULACAK, AĞA - BASKISI YIKILACAK!

DİYARBAKIR'LI İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER

ANTAKYA'DA İŞÇİ-GENÇLİK DAYANIŞMASI

Antakya'da ilk defa düzenlenen ve işçi - öğrenci gençlik arasındaki en sıcak dayanışmayı somutlaştıran Beton-İş Dayanışma Gecesi burjuvazinin maşaları tarafından birçok kez engellenmek istenmesine rağmen yapılmıştır. Bu gecenin yapılması için İGD Antakya Şubesi 2 - 3 kez yetkili makamlara başvurmuştur. Fakat bu başvurular gerekçesiz reddedilmiştir. En son başvuruda izin verildiği halde gecenin yapılacağı gün şube basılmış ve sudan gerekçelerle 1 ay süreyle kapatılmıştır. Böylece gece bir kez daha engellenmiştir. Daha sonra Beton-İş burjuvazinin bu engellerini kırmış ve işçi - öğrenci gençlik arasındaki dayanışmayı somutlaştırmıştır.

Beton-İş adına yapılan dayanışma gecesinde Beton-İş Sendikası Antakya Şube Başkanı Mustafa Köse'nin açış konuşmasından sonra, geceye konuk olarak katılan İGD Antakya Şube Başkanı Abbas Güldiker İGD üzerinde yoğunlaştırılan baskıları kınamış ve işçi - öğrenci gençlik arasındaki dayanışmanın önemini dile getirmiştir. Güldiker'in konuşmasını Maden-İş Eğitim Dairesi Başkanı Süleyman Üstün'ün konuşması izlemiştir.

Dayanışma Gecesi'nde İGD Antakya Şubesi'nin Sanat Kolu'nun başarıyla sergilediği **«Ellerinize ve yalana dair»** adlı oyun, folklor ve solo gruplarının gösterileri ilgi ile izlendi. Gece **«Haydi 1 Mayıs 79'a»** belgisiyle son buldu.

ANTAKYALI İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER

İYG'Yİ YAYGINLAŞTIRACAĞIZ

Antakya'da Türkiye ilerici gençliğinin biricik yayın organı İlerici Yurtsever Gençlik Gazetesi'nin dağıtımı başarıyla sürmektedir. Gerici güçlerin, faşistlerin ve gerici - faşist polislerin engellemelerini boşa çıkaran Antakya'lı ilerici yurtsever gençler, İYG satışında bir atılım gerçekleştirmişlerdir.

İYG'nin etki alanının genişlemesi, mahalle ve köylerde dağıtımı gerici - faşist güçleri korkutmakla kalmamış «sol» sapık, maceracı grupçuklar gerici güçlerin korosuna katılarak dağıtımı yapan gençleri engellemeye kalkışmışlardır. Halktan gittikçe soyutlanan bu kişiler marşlar söyleyerek akıllarınca gazete satışını engellemek istemişlerdir. Fakat bu istekleri kursaklarında kalmış, dağıtımı yapan gençler: «İGD'ye dokunamazsınız!» «Faşizme Geçit Yok!» belgilerini haykırarak küçük burjuva devrimcilerinin çatlak seslerini kesmişlerdir. Antakya'da «sol» sapık, maceracı unsurların bu davranışları onların halktan soyutlanmalarını hızlandırmıştır. Bu sapık akımlar şunu iyi bilsinler ki Türkiye ilerici gençliğinin bir parçası olan Antakya İlerici Yurtsever Gençliği bu saldırıları ve provokasyonları boşa çıkaracak güçtedir. Ve hiç bir güç Antakya ilerici - yurtsever gençliğini işçi sınıfının yolundan döndüremeyecektir.

ANTAKYA'DAN İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER

AĞLAMA BACIM

Ağlama bacım...
Mutlu değil otel odam
Eşyalar ki
gülmüyor
Ve bir kitabın içine
koydum resmini Uğur'un
yüreği avuçlarıma düştü
Köroğlu'nun
Sandım kitaplarım bilmiyor...
Dayadım dizlerimi masama
Uğur'un yüzü kireç gibi
Geçmiş karşıma diyor ki
Sırtımda hain bir kurşun
Anamın fidanıyım ben
Toprak kabul etmiyor.
Bağdaş kurdu damaklarıma kan
Tutmaktan
Kardeşler
Kendimi tutmaktan!
Trabzon'u ateş aldı
Yandı gözlerim, yandı,
Bacısı Uğur'u söyler.
Ağlama bacım ağlama
Aydınlığın habercisi
Genç ölüler...

ZAFER MURATOĞLU

İGD Samandağ Yenimahalle Şubesi dayanışma gecesi düzenledi

İGD Samandağ Yeni Mahalle Şubesi 23 - 24 Temmuz tarihlerinde gençliğin anti - faşist, anti - emperyalist dayanışmasını belirten «Barış - Dostluk - Dayanışma Gecesi» düzenlemiştir. İlerici gençlik açısından gecenin bu günlere rastlaması büyük bir önem taşımaktadır. Bu önem, gecenin İGD 1. Büyük Kongresi'nde alınan kararların yaşama geçirilmesi açısından ileri bir adım, 28 Temmuz ile 5 Ağustos tarihleri arasında Küba'nın başkenti Havana'da yapılacak olan 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'yle dayanışmanın bir örneği olmasından gelmektedir.

Büyük bir coşkuyla ve kitleselliğe sahip olan gece Şube Sekreteri Şahap Dede'nin açış konuşması ile başlamış, daha sonra Akdeniz Bölge Sekreterlik Kurulundan Behçet Yatkın, İGD Merkez Yürütme Kurulu Üyesi Adnan Sel ve Maden - İş Sendikası Eğitim Dairesi Başkanı Süleyman Üstün birer konuşma yapmışlardır.

Konuk ve yöneticilerin konuşmalarından sonra Türkiye İşçi Sınıfı'nın tarihi ve gençliğin uluslararası dayanışmasını dile getiren bir oyun sahnelenmiştir. Koro ve solo türküler, folklor gösterileri de geceye ayrı bir renk katmıştır. 30'a yakın dayanışma mesajının geldiği «Barış - Dostluk - Dayanışma Gecesi» devrim andı içilerek sona erdirilmiştir.

SAMANDAĞLI İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER

Isparta'da provokasyonlar sökmeyecektir

Faşistlerin Türkiye çapında yürüttükleri saldırılar Isparta'da Eğitim Enstitüsü'nün açılmasıyla birlikte daha da yoğunlaştı. Eğitim Enstitüsü açıldıktan bir süre sonra —özellikle gece bölümünün dağılışı sırasında— saldırılar başladı.

30.6.1978 gecesi yollara pusu kuran faşistler ilerici öğrencilerin üzerine şişe, taş ve sopalarla saldırıda bulundular. Güvenlik görevlileri ise olayı sadece seyretmekle yetinmeyip, ilericilere faşistlerle birlikte saldırdılar. CHP lokaline sığınan 120 civarında ilerici öğrenci gözaltına alındı. Okulun kapatılmasını amaçlayan faşistler bundan sonra saldırılarını daha da yoğunlaştırdılar.

10.7.1978 günü gece bölümünde okuyan faşistler son iki saat dersleri topluca terk ederek çevre il ve ilçelerden getirdikleri faşistlerle birlikte yollarda pusu kurdular. Öncekilerden daha yoğun bir şekilde ilericilere saldırdılar. Güvenlik görevlileri ise bu saldırıdan kendilerini korumaya çalışan ilerici öğrencileri dağıttı. Daha sonra faşistler TÖB-DER, POL-DER, GENEL-İŞ, CHP ve ilericilere ait işyerlerini tahrip ettiler. Bu saldırılarını daha da artırmak isteyen faşistlere güvenlik görevlileri engel olmaya kalkışınca bu kez saldırı güvenlik görevlilerine yöneltildi. Olaylar sonucu 28 faşist gözaltına alınarak tutuklandı. Fakat amaca ulaşılmış, Eğitim Enstitüsü'nün önce gece bölümü, sonra da gündüz bölümü, M. E. Bakanlığı tarafından süresiz kapatılmıştır.

Bu arada faşistler saldırı ve tahriklerini sürdürdüler. Belediye işçileri Mart'tan bu yana sürdürdükleri toplu iş sözleşmeleri çıkmaza girip GENEL-İŞ olarak greve başlayınca MHP ve Ülkü Ocaklı faşistler Belediye Başkanı ile birlikte grevi kırmak için şehrin ana caddelerindeki çöpleri toplamaya başladılar. Bu arada CHP Isparta Milletvekili Hüseyin Özsüt Vali ile görüşerek çöp toplama işinin engellenmesini, bunun yasalara aykırı olduğunu belirtti. Vali diğer olaylarda olduğu gibi bu kez de duruma müdahale etmedi. Bu çöp toplama işlemi sırasında faşistler bidonlardan birisinin içine patlayıcı madde koyarak çıkacak olayların sorumluluğunu GENEL-İŞ Sendikası'nın üzerine yıkmak istediler. Bu olaylar sırasında GENEL-İŞ Sendikası başkanı Ali Balaban tutuklandı, üç POL-DER üyesi polis açığa alındı. Beş POL-DER'li polis çeşitli ilçelere sürüldü.

19.7.1978 günü daha önceki olaylarda tutuklanan 28 faşistten 15'inin tahliyesi sırasında 150 kadar faşist, dayısını cezaevinde ziyarete gelen ilkokul öğretmeni ve Eğitim Enstitüsü'nde öğrenci Ali Arıcı ve iki arkadaşına taş ve sopalarla saldırdılar. Ali Arıcı ve arkadaşlarının tanımadıkları bir eve sığınmaları üzerine saldırganlar eve de girerek Arıcı'yı başından yaraladılar, ev sahiplerini ise dövdüler. Olay trafik ekiplerinin gözleri önünde olduğu halde müdahale edilmedi. Arıcı daha sonra hastaneye götürülürken yolda öldü.

Ali Arıcı'nın cenazesi köyü olan Semirce'de tüm demokratik kuruluşların katıldığı bir törenle kaldırıldı. Cenaze töreninden sonra, Isparta'ya cenaze töreni için gelen fakat tören Isparta'da yapılmadığı için katılamayan gençler CHP'de toplandılar. Fakat maceracılar bu yığılmayı kendi dar gurupçu amaçlarına alet etmeyi planladılar. Ne yapılmak istendiğini bilmeyen yüzlerce genç kendilerini korsan yürüyüşün içinde buldular. Kortej güvenlik görevlilerinin provokatörlüğü sayesinde Mimar Sinan Camisi'nin önünde sıkıştırıldı. Faşistlerin ve güvenlik görevlilerinin daha önceden planladıkları provokasyona gelinmişti. Faşistler bu sırada Cuma namazında bulunanları **«komünistler Mimar Sinan Camisi'ni bastılar!»** diyerek kışkırttılar. Aynı anda mahallelerde bu olayla ilgili bildiriler dağıtarak halkı galeyana getirdiler. Güvenlik görevlileri ilericileri cop ve dipçiklerle dağıttılar. Faşistlerin istediği ortam yaratılmıştı. Olaylar sırasında CHP, TÖB-DER, POL-DER ve ilerici kişilerin iş yerleri ve arabaları tahrip edildi. Daha sonra 150'ye yakın ilerici öğrenci gözaltına alındı.

Tüm bunlara rağmen Isparta'daki faşist tırmanış tüm demokratik güçlerin eylem ve güç birliği ile engellenebilir. Biz ilerici yurtseverler olarak daha önce çeşitli defalar yaptığımız anti - faşist eylem birliği çağrımızı yineliyoruz, tüm ilerici, yurtsever, devrimci demokrat güçlerin anti - faşist ilkeli eylem birliği faşist saldırıları Isparta'da durduracaktır. Yaşasın gençliğin anti - faşist eylem ve güç birliği.

ISPARTA'LI İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER

AHMET KURU'YU YİTİRDİK!

İlerici gençlik hareketinin yılmaz savaşçısı Ahmet Kuru'yu 11-7 1978 günü yitirdik. Yakalandığı hastalıktan kurtulamayarak aramızdan ayrılan Bağımsızlık, Demokrasi, Barış, Toplumsal İlerleme ve Sosyalizm savaşımının yılmaz savaşçısının anısı önünde saygıyla eğilir, ailesi ve yakınlarına başsağlığı dileriz.

İZMİR YEŞİLYURT'TAN İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER

İGD ALTINÖZÜ ŞUBESİ KURULDU

Sömürü çarkının dayattığı hayat koşulları altında inim inim inleyen Altınözü Köyü gençleri, Türkiye ilerici işçi, köylü öğrenci gençliğinin demokratik merkezi yığın örgütü olan İGD'de yerlerini aldılar.

Şube açılışı dolayısı ile bir bildiri yayınlandı ve «Açılış Gecesi» düzenlendi. Gecede konuşan Altınözü Şube Başkanı Necmettin Berberoğlu: **«İlçede ve bağlı köylerde ilerici genç arkadaşlarımızı, köylülerimizi ilgilendiren sorunlar kendini dayatmaktadır. Biz bu sorunların ancak örgütlü mücadele ile çözümleneceğine inanıyoruz. Kuruluduğundan bu yana gençliğin sorunlarından hareketle işçi sınıfının yolundan ayrılmadan savaşım veren İGD saflarında yer almak bizim için onur vericidir. İGD artık yalnız ülkemizde değil uluslararası alanda da Türkiye gençliğinin gerçek temsilcisidir»** demiştir.

250 kişilik toplantıda Akdeniz Bölge Sekreterlik Kurulu adına konuşan Behçet Yatkın ise şunları söyledi: **«Altınözü şubesinin kurulması, toprak ağalarına, tekelci burjuvaziye, faşist ve maocu sürülere, maceracı, troçkist ve reformistlere atılmış büyük bir şamardır. Bu olay özellikle son günlerde İGD'ye yönelik anti-demokratik uygulama ve saldırıların sökmediğinin açık ve net bir ifadesidir. Şubemizin kurulması bizim için kıvanç vericidir. Ancak görevimiz burada bitmiyor. Genç köylü arkadaşlarımızın somut ekonomik, demokratik istemlerini haykırmak örgütlü mücadelemizi daha da ileriye götürmek için uğraşmalıyız. Tütünü, zeytini yetiştiren Altınözü köylülerinin iyi bir yaşama kavuşması için ileri adımlar atacağız. Buna inancımız tamdır».** Şubenin kuruluşundan hemen sonra 60 ilerici genç üye olmuştur.

ALTINÖZÜ'LÜ İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER

NİĞDE İGD TEMSİLCİLİĞİ AÇILDI

Artık Niğde'li gençlik **«yolumuz işçi sınıfının savaş yoludur»** belgisine sarılıyor. Ditaşlı, Birkolu, Çimento fabrikasındaki, sanayi çarşısındaki işçiler, öğrenci gençler ve patatesini, elmasını yok pahasına aracıya, tefeciye kaptıran köylü gençler; gençliğin biricik örgütü İGD'de sımsıkı kenetleniyorlar.

Anarşizmin, troçkizmin, maoizmin, maceracılığın çözüm yolu olmadığını, kurtuluşun ancak işçi sınıfımızın öncülüğünde tüm ulusal demokratik güçlerin eylem ve cephe birliğinin yaşama geçmesiyle olacağını kavrıyor.

Bugün Niğde'nin göbeğinde, hükümet meydanında **«Yolumuz işçi sınıfının savaş yoludur»** belgisi okunuyor. Bu belgiyi hayata geçiren İGD'nin imzası okunuyor. Niğde gençliğinin coşkusu, inancı kararlılığı okunuyor bu belgide. Ve haykırıyor Niğde'li ilerici yurtsever gençler hep bir ağızdan:

— YAŞASIN DDGF, YAŞASIN İGD!..

NİĞDE'Lİ İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER

ÇORUM İGD ŞUBESİ 1. KONGRESİNİ YAPTI!

Genel Merkezimizin 1. Olağan Kongresi tarihinden önce şubemiz Çorum Valiliğince 3 ay süre ile kapatılmıştı. Böylece şube kongremiz zamanında yapılamamıştı. Şubemiz 16.7.1978 pazar günü 1. olağan kongresini yaparak, yeni çalışmalarına başlamıştır. Birlik - dayanışma havası içinde başlayıp, forum biçimini alarak devam eden kongremiz, gençliğin dirimsel çıkarları ile ilgili kararlar almıs. Genel Merkez 1. Olağan Kongresi kararlarını oy birliği ile selamlamıştır.

ÇORUM'LU İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER

KARAHALİL'DEKİ FAŞİST TERTİP VE SALDIRILAR SÖKMEYECEKTİR!

Daha önce birkaç kez kahvehaneleri basarak, içerde bulunan kitleye silahla tehditlerde bulunan faşistler Pazar günü, köyde yapılan bir düğünde, ilerici yurtsever gençlerin üzerine yürüyerek, yeni bir silahlı saldırı düzenlemişlerdir. Fakat gençlerin kararlılığı ve uyanıklığı karşısında saldırının amacına ulaşması engellenmiştir.

Özellikle Karahalil Halk Odasının faaliyete geçmesinden hemen sonra, faşistlerin daha da yoğun bir şekilde bir dizi karanlık yöntem ve oyunlara başvurması, onların, ne büyük bir korku ve telaş içerisinde kıvrandıklarını anlatması bakımından önemlidir.

Habil Turan isimli azılı faşist'in elebaşılık yaptığı olaylar Karahalil halkını ve ilerici gençliğini yıldıramaz. İşçi sınıfının savaş yolundan yürüyen ilerici yurtsever gençler, provokasyonlara fırsat vermeden, bireyselliğe düşmeden, gelebilecek hertürlü tehdit ve saldırıları, her zaman olduğu gibi bundan böyle de boşa çıkaracaklardır. Gericilik ve faşizm özlemcilerinin hevesleri kursaklarında kalacaktır. Faşist tertipler sökmeyecektir

BABAESKİ HALKEVİ ŞUBESİ İKİNCİ BAŞKANI A. Doyran

KARAHALİL HALK ODASI BAŞKANI A. Uzel

arka bahçe: latin amerika

11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'nin ilk kez Avrupa kıtası dışında Latin Amerika'nın ilk sosyalist ülkesi Küba'da yapılması, dünya demokratik kamuoyunun ve dünya gençlik hareketinin dikkatini bir kez daha bu kıtaya çekti. Bu nedenle bu sayımızın Dünya Turu'nu Latin Amerika'da faşist ve gerici yönetimlerin iktidarda bulunduğu —Uruguay, Kolombiya ve Nikaragua gibi— ülkelere ayırmayı uygun gördük. Bütün yakıcılığını ve can alıcılığını koruyan Şili'ye ise geniş olarak önümüzdeki sayımızda yer vereceğiz.

EMPERYALİZMİN TALAN ALANI LATİN AMERİKA

Amerikan emperyalizmi oldum olası Latin Amerika ülkelerini arka bahçesi olarak görmüştür. Bunun nedeni Latin Amerika'nın coğrafi konum olarak Amerikan emperyalizminin yanıbaşında her türlü etkisine açık olmasıdır. Zengin doğal kaynakları —tahılı, bakırı, petrolü, kahvesi, şeker kamışı vb.— ve ucuz işgücü potansiyeli yağmalanmıştır Latin Amerika'nın.

Latin Amerika'yı yıllardır talan eden Amerikan emperyalizmi, bu sömürü alanını kaybetmemek için arka bahçesinde beliren «tehlikeleri» ortadan kaldırma yollarına gitmiştir. Darbeler, devrimci önderlerin öldürülmesi, kitle kırımları, zindanlar, işkence odaları, Latin Amerika denilince ilk akla gelenlerdir. Bu ülkelerin çoğunda partiler, sendikalar, gençlik örgütleri yasaklanmış, yöneticileri ya öldürülmüş ya da toplama kamplarında ağır işkencelerden geçirilmiştir.

Emperyalizme bağımlılık ve faşizm, Latin Amerika'ya işkencelerin, adam öldürmelerin, tutuklamaların yanısıra ağır ekonomik sorunlar da getirmiştir. Gençlik ise tüm bunlardan en fazla etkilenen toplumsal kesim olmuştur. Tüm kıtada son 10 yılda 7,5 milyon çocuk bakımsızlıktan ölmüştür. Sadece Brezilya'da 50 milyon insan açlıkla karşı karşıyadır. 2 milyon insanın yaşadığı Dominik'te 400 bin işsiz vardır. Kosta Rika'da ise işsiz sayısı 160 bindir. Uruguay'da 60'ların başında ulusal gelirin % 21'i eğitime giderken bugün sadece % 13'ü ayrılıyor. Guatemala'da 15 - 20 yaşlarındaki 603.993 genç ortaokula devam edemiyor. Bu olgular şu veya bu biçimde, emperyalizme bağımlı, faşist diktatörlüklerin olduğu tüm Latin Amerika ülkeleri için geçerlidir. Çok-uluslu tekellerin, faşizmin Latin Amerika halkları ve gençliğine sundukları işte bunlardır.

Latin Amerika kıtasında faşizme, sömürüye ve çok-uluslu tekellere karşı toplumsal muhalefet gün geçtikçe artıyor. Özellikle gençlik, adam öldürmelere, işkencelere, toplu tutuklamalara, yasal çalışma olanaklarının çok kısıtlı olmasına karşın savaşımını yeni boyutlara ulaştırıyor, örgütlülüğünü pekiştiriyor.

LATİN AMERİKA GENÇLİĞİNİN ANTİ-FAŞİST, ANTİ-EMPERYALİST SAVAŞIMI YÜKSELİYOR

GUATEMALA

Guatemala'da genç işçiler, tüm ülkedeki demokratik güçlerin eylem platformu olan, Birleşik İşçiler Merkezi'nde önemli çalışmalar yapmaktadırlar. Bu örgüt çatısı altında, sınıf savaşlarına doğrudan katılmaktadırlar. Incatecu ayakkabı fabrikasında girişilen direnişde hem aktif yer aldılar, hem de maddi ve manevi desteklerini gösterdiler. Ülkede çok eski bir geçmişe sahip olan Üniversite Öğrencileri Birliği (1920'de kurulmuştu) ülkede işçi sınıfı ve köylülük tarafından verilen savaşıma aktif olarak katılıyor. 1976'da ilerici ve demokrat öğrencilerin örgütün yönetimine gelmesiyle, öğrencilerin büyük bir kesimini, bu örgütün çatısı altında birleştirme görevi büyük ölçüde gerçekleşti.

URUGUAY

Uruguay Komünist Gençlik Birliği, Uruguay halkının bağımsızlık ve demokrasi savaşımının en ön saflarında yer almıştır. Ülkede gericiliğe ve faşizme karşı verilen savaşımın dünya gençliğinin savaşımıyla birleştirmede önemli eylemler örgütlemiştir. 1961 ve 1967 yıllarında Küba ve Vietnam halkı ve gençliği ile dayanışma için yaptıkları 16 km. lik yürüyüş örgütün uluslararası dayanışmayı gelenekleştirdiğini göstermektedir. Örgütün işçi sınıfının yolunda verdiği enternasyonalist savaşımdan korkan emperyalizm ve CIA örgütün bir çok yöneticisini öldürmüş, birçoğunu işkencelerden geçirmiştir. Büyük bir kısmı, hâlâ Uruguay zindanlarındadır.

NİKARAGUA

Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu Şubat ayının üçüncü haftasını Nikaragua Halkı ve Gençliği ile Dayanışma Haftası ilan ederek Nikaragua gençliğinin verdiği savaşımın önemini kavramış ve onun yanında olmuştur.

KOLOMBİYA

Kolombiya Komünist Gençlik Örgütü, 1952 1 Mayıs'ında Kolombiya Komünist Partisi'nin yönlendirmesiyle kuruldu. Kuruluşundan beri örgüt, partinin en büyük yardımcılarından biri durumuna gelerek, partinin eylemlerinde, kitlelerin harekete geçirilmesinde ve seçim kampanyalarında önemli rol oynadı. Özellikle köylülerin örgütlenmesi içinde başarılar kazandı. Bu savaşımda Merkez Komitesi üyesi Hernando Gonzales gibi birçok savaşçıları yitirdi. **«Halkın birliği ve sosyalizm davası için gençliği ve öğrencileri kazan»** belgisiyle 4. Kongresi'ni topladı. Bu, seçilen yolu, işçi sınıfı tarafından desteklenen gençliğin savaşım yolunu gösteriyordu

LATİN AMERİKA ÜLKELERİ ARTIK BİR ARKA BAHÇE OLMAK İSTEMİYOR

Tüm baskılara karşın başta işçi sınıfı olmak üzere tüm toplumsal kesimler, köylüler, aydınlar, ordudaki yurtsever unsurlar ve kilisenin ilerici kurumları bu savaşımda etkin yeralıyorlar. Antifaşist tüm güçlerin birliği her geçen gün pekişiyor, örgütlü bir nitelik kazanıyor. Anti-faşist ve anti-emperyalist savaşımda güçbirliğini geliştirme çabaları ve bunun gerekliliği gençlik örgütlerini de etkiliyor. Gençlik örgütleri üst bir örgütlenmeye giderek savaşımlarını birleştiriyorlar.

Arjantin'de değişik gençlik örgütleri —Komünist, Sosyalist Birlik, Radikal, Hristiyan— anlaşarak Arjantin Gençliği Düzenleyici Komitesi'ni oluşturdular. Nikaragua'da gençlik örgütleri savaşımda izledikleri farklı yolların varlığına karşın yine üst bir örgütlenmeyi gerçekleştirdiler. Yine Kolombiya'da 1976'da gençlik örgütleri birlikte eylem için bir komite oluşturmuşlardı. Gençlik örgütlerinin anti-faşist bir platformda güçlerini birleştirmeleri Ekvator, Kosta Rika gibi diğer Latin Amerika ülkelerinde de gözlemlendi.

• 14 - 21 Şubat: Nikaragua Halkı ve Gençliği ile Uluslararası Dayanışma Haftası

Faşizme ve emperyalizme karşı savaşta güçlerini birleştiren gençlik, Latin Amerika'da özgürlük ve demokrasi güçlerinin utkuları için dev bir güç oluyor. Latin Amerika'da bu gücün emekçi kitlelerin faşizme karşı ortak cephelerinde oynadığı rol gittikçe daha fazla önem kazanıyor. Faşizme ve emperyalizme karşı birleşik savaşım zorunluluğunu kavrayan ve bunu yaşama geçiren Latin Amerika gençliği, ülkelerinde faşizmin ve gericiliğin çökertileceği günün yaklaştığını yükselen savaşımlarıyla gösteriyor.

• Kolombiya Komünist Gençliği savaşıyor